



๒๕๒

ประกาศโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม
เรื่อง แนวทางปฏิบัติการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมทุกตำแหน่งและทุกระดับ

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๐ ให้ถือปฏิบัติว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยพึงงดการให้ของขวัญแก่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ผู้บังคับบัญชาหรือสมาชิกในครอบครัวของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ หรือผู้บังคับบัญชา เพื่อเสริมสร้างค่านิยมให้เกิดการประหยัด เสริมสร้างมาตรการสร้างค่านิยมมัยยัสต์ และป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอีกสถานหนึ่ง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ แนวทางการส่งเสริมการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน : กรณีการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใด พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๒๘ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้แล้ว แต่หากเจ้าหน้าที่ของรัฐยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและไม่ให้ความสำคัญที่จะปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด อาจส่งผลให้เกิดความเสี่ยงในการฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบต่างๆที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่อันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวม และเป็นความผิดวินัยได้

ฉะนั้น เพื่อให้ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราว และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมทุกตำแหน่งและทุกระดับ มีแนวทางปฏิบัติการให้หรือรับของขวัญที่สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี กฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกรณีการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใด และเพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานที่ดี สร้างทัศนคติและความเข้าใจที่ถูกต้อง รักษาศักดิ์ศรีเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เป็นที่ยอมรับไว้วางใจแก่ประชาชน และสร้างภูมิคุ้มกันสำหรับเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมทุกตำแหน่งและทุกระดับ และให้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ มติคณะรัฐมนตรี และระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด ดังนี้

๑. เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมต้องไม่รับ หรือไม่ให้เงินสด เช็ก พันธบัตร หุ้น ทองคำ อัญมณีสังหาริมทรัพย์ หรือประโยชน์อื่นใด เช่น การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

๒. เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมต้องไม่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดกับผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่

๓. กรณีจำเป็นต้องรับหรือต้องให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุพการี ผู้สืบสันดานหรือญาติที่ให้ตามประเพณี หรือตามธรรมเนียมจรรยาตามฐานานุรูป หรือตามปกติประเพณีนิยม หรือเพื่อรักษาไมตรี มิตรภาพความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล ก่อนการให้หรือรับของขวัญ ของที่ระลึก ของกำนัล และ / หรือประโยชน์อื่นใด ต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วโดยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด ซึ่งมีใช้ญาติที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาสไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาทตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ และการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

๔. หากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมมีการรับทรัพย์สินเกิน ๓,๐๐๐ บาท โดยมีความจำเป็นอย่างยี่งที่ต้องรับไว้เพื่อเป็นการรักษาไมตรี มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดี จะต้องดำเนินการดังนี้

๔.๑ ต้องแจ้งรายละเอียดตามแบบฟอร์ม (ท้ายประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าพนักงานของรัฐพ.ศ. ๒๕๖๓) ที่กำหนด ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สินต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม

๔.๒ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม วินิจฉัยว่าจะให้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นหรือไม่

๔.๓ หากมีข้อสงสัยการว่าไม่สมควรรับ ก็ให้ส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ให้โดยทันทีหรือหากไม่สามารถคืนได้ ให้ส่งมอบเป็นสิทธิของหน่วยงานโดยเร็ว

๕. การให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดในกรณียกเว้นหรือจำเป็นนั้น อาจเสี่ยงต่อความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ในปัจจุบันหรืออนาคตได้ และควรพึงระวังในการตีมูลค่าของขวัญหรือประโยชน์อื่นใด ต่ำกว่าความเป็นจริง

๖. การแสดงความปรารถนาดีต่อกันในโอกาสต่าง ๆ ควรใช้บัตรอวยพร การลงนามในสมุดอวยพร การอวยพรในสื่อสังคมออนไลน์ การทำจิตอาสาแทนการให้ของขวัญ

๗. หากให้ของขวัญควรให้ในรูปแบบที่ช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของกระทรวงสาธารณสุข เช่น ปฏิทิน สมุดบันทึก สินค้าสมุนไพรของกระทรวงสาธารณสุข สินค้าชุมชนในโครงการต่าง ๆ หรือสินค้าเพื่อการศึกษา เป็นต้น

๘. กลไกการส่งเสริมการปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมทุกตำแหน่งและทุกระดับ

๘.๑ ผู้บังคับบัญชาต้องดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมทุกตำแหน่งและทุกระดับ

๘.๒ ผู้บังคับบัญชา ต้องส่งเสริมและจัดให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใด

๘.๓ ประชาสัมพันธ์ให้ได้ทราบถึงแนวทางปฏิบัติการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมทุกตำแหน่งและทุกระดับ และยืนยันว่าจะยึดมั่นปฏิบัติ

๘.๔ ให้คณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม สอดส่องดูแลให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมในสังกัด ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมทุกตำแหน่งและทุกระดับ กฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้หรือรับของขวัญหรือประโยชน์อื่นใด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นางแคทรียา เทนสิทธิ์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม

หัวหน้ากลุ่มภารกิจ.....
ตรวจ/ทาน.....
ร่าง/พิมพ์.....



ประกาศโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม
เรื่อง มาตรการป้องกันการทุจริตและแก้ไขการกระทำผิดวินัยของเจ้าหน้าที่รัฐ
ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม ได้กำหนดนโยบายสำคัญเร่งด่วนหรือภารกิจที่ได้รับมอบหมายเป็นพิเศษในการป้องกันการทุจริต การบริหารที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดวินัยของเจ้าหน้าที่รัฐที่เป็นปัญหาสำคัญและพบบ่อย เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีพฤติกรรมซื่อสัตย์สุจริตและป้องกันการเกิดปัญหาการทุจริตและการกระทำผิดวินัยของเจ้าหน้าที่รัฐในเชิงรุก โดยมีมาตรการตามปัญหาสำคัญที่พบบ่อย ๔ มาตรการ ได้แก่

- (๑) มาตรการการใช้ธรรมาภิบาล
- (๒) มาตรการการเบิกจ่ายค่าตอบแทน
- (๓) มาตรการการจัดทำโครงการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ประชุมและสัมมนา
- (๔) มาตรการการจัดหาพัสดุ

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการดำเนินการตามนโยบายสำคัญเร่งด่วนหรือภารกิจที่ได้รับมอบหมายเป็นพิเศษด้านการป้องกันการทุจริตและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดวินัยของเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงขอประกาศมาตรการป้องกันการทุจริตและแก้ไขการกระทำผิดวินัยซึ่งประกอบไปด้วย ๔ มาตรการดังกล่าวเพื่อเจ้าหน้าที่รัฐในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติ โดยมีองค์ประกอบดังนี้

นโยบายหลัก

๑. ป้องกันไม่ให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวในตำแหน่งหน้าที่อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

๒. ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่รัฐมีความสุข มีคุณธรรม จริยธรรมในความรับผิดชอบต่อหน้าที่

๓. มุ่งเน้นการจัดหาพัสดุภาครัฐโดยการจัดซื้อ จ้าง เช่า แลกเปลี่ยน หรือโดยวิธีอื่นใดให้สอดคล้องกับประเทศ ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

แนวทางปฏิบัติ

๑. เจ้าหน้าที่รัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ ดังนี้

๑.๑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยธรรมาภิบาล พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไข

เพิ่มเติม

๑.๒ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงาน

นอกเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑.๓ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม การจัดงาน และการ

ประชุมระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒/๑.๔ พระราชบัญญัติ...

กษัตริย์ราชบัณฑิตยสถาน พ. ๑๖๓ ๑๒. พ. ๖๕

๑.๔ พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และ
ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

๑.๕ พระราชกฤษฎีกา มติคณะรัฐมนตรี ประกาศ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ และอื่น ๆ ที่
เกี่ยวข้อง

๒. หน่วยงานดำเนินการตามเกณฑ์การควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง

๓. หากพบว่ามีผลกระทบที่ต้องดำเนินการทางวินัย ทางละเมิด และทางอาญาอย่าง
เคร่งครัด

จึงประกาศมาเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕



(นางแคทริยา เทนสิทธิ์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม

หัวหน้ากลุ่มภารกิจ.....

ตรวจ/ทาน.....

ร่าง/พิมพ์.....



คำสั่งโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม

ที่ ๙๘ /๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารเงินบริจาค และทรัพย์สินบริจาค
โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม

อาศัยอำนาจตามความในหมวด ๑ ข้อ ๖ แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบริจาค
ทรัพย์สินบริจาคของหน่วยบริการ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารเงินบริจาคและทรัพย์สินบริจาค
ของหน่วยงาน ประกอบด้วยหัวหน้าหน่วยบริการเป็นประธานและให้หัวหน้าหน่วยบริการแต่งตั้งคณะกรรมการอื่น
รวมกันอย่างน้อยห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน นั้น

เพื่อให้การดำเนินการรับบริจาคเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา
โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพ
จึงขอยกเลิกคำสั่งโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม ที่ ๓๙/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เรื่อง
แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารเงินบริจาคและทรัพย์สินบริจาค และขอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารเงินบริจาค
และทรัพย์สินบริจาค ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

- | | |
|--|---------------------|
| ๑.นางแคทริยา เทนสิทธิ์ | ประธานกรรมการ |
| ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม | |
| ๒.นางประภาภรณ์ เพชรมาก | รองประธานกรรมการ |
| รองผู้อำนวยการฝ่ายการแพทย์ | |
| ๓.นายอดิศักดิ์ ประวิทย์ธนา | กรรมการ |
| รองผู้อำนวยการภารกิจด้านบริการทุติยภูมิและตติยภูมิ/รองผู้อำนวยการด้านกิจการพิเศษ | |
| ๔.นางอุทัยวรรณ วิบูลกิจธนากร | กรรมการ |
| รองผู้อำนวยการฝ่ายการพยาบาล | |
| ๕.นางสาวพิชยา บุญราศรี | กรรมการ |
| ผู้ช่วยผู้อำนวยการด้านอำนวยการ | |
| ๖.นายทวีศักดิ์ แพทย์เพียร | กรรมการ |
| ข้าราชการบำนาญ | |
| ๗.นางสมใจ โล่เจริญรัตน์ | กรรมการ |
| ผู้แทนภาคประชาชน | |
| ๘.นายเลิศพงษ์ เกษาพันธ์ | กรรมการและเลขานุการ |
| นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ | |

๒/ให้คณะกรรมการ...

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. วางแผนการรับบริจาคเงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
๒. พิจารณาการรับบริจาคเงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
๓. วางแผนการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
๔. จัดทำรายงานการรับ - จ่ายเงิน/ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
๕. ติดตามและตรวจสอบการรับ - จ่ายเงิน/ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
๖. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ เดือน มีนาคม ๒๕๖๖



(นางแคทรียา เทนสิทธิ์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม



ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยเงินบริจาคและทรัพย์สินบริจาคของหน่วยบริการ
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยการรับบริจาคเงินและทรัพย์สินของหน่วยบริการ
ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โปร่งใส ตรวจสอบได้และมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ วรรคห้า แห่งระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบำรุง
ของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบ
ของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบริจาคและทรัพย์สินบริจาค
ของหน่วยบริการ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“เงินบริจาค” หมายถึง เงินที่มีผู้มอบให้หน่วยบริการเพื่อใช้ในการกิจการของหน่วยบริการ
โดยระบุวัตถุประสงค์หรือไม่ได้ระบุวัตถุประสงค์หรือระบุวัตถุประสงค์ไว้ไม่ชัดเจน

“ทรัพย์สิน” หมายถึง สงหาทรัพย์สินและอสังหาทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้หน่วยบริการ
เพื่อใช้ประโยชน์ในการกิจการของหน่วยบริการ

“หน่วยบริการ” หมายถึง

(๑) โรงพยาบาล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติ
หรือที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่ปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกัน หรือ

(๒) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ หรือหน่วยงานอื่นใด
ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับการสาธารณสุข ตามที่ปลัดกระทรวง
สาธารณสุขประกาศกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการบริหารเงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
ของหน่วยบริการ

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายถึง ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจ
ในการวินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คณะกรรมการ

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารเงินบริจาคและทรัพย์สินบริจาคของหน่วยงาน ประกอบด้วย
หัวหน้าหน่วยบริการเป็นประธานและให้หัวหน้าหน่วยบริการแต่งตั้งกรรมการอื่นรวมกันไม่น้อยห้าคนแต่ไม่เกิน
เจ็ดคน ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการ ข้าราชการที่เกษียณอายุราชการ ผู้แทนภาคประชาชน โดยให้หัวหน้ากักตุน
หรือเจ้าหน้าที่การเงินของหน่วยบริการหรือผู้ปฏิบัติงานด้านการเงินของหน่วยบริการเป็นเลขานุการ



ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางแผนการรับบริจาคเงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
- (๒) พิจารณาการรับบริจาคเงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
- (๓) วางแผนการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
- (๔) จัดทำรายงานการรับ - จ่ายเงิน/ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
- (๕) ติดตามและตรวจสอบการรับ - จ่ายเงิน/ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
- (๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ การดำเนินการรับบริจาคเงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคข้างต้นให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของหน่วยบริการ

หมวด ๒

การรับเงินหรือทรัพย์สิน

ส่วนที่ ๑

หลักการทั่วไป

ข้อ ๘ การรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องพิจารณาถึงผลได้ผลเสียและผลประโยชน์ของหน่วยบริการที่จะได้รับ
- (๒) ต้องเป็นการบริจาคด้วยความสมัครใจและไม่เป็นไปเพื่อแลกเปลี่ยนผลประโยชน์หรือมีเงื่อนไขผูกพันที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดโดยเฉพาะ
- (๓) ต้องคำนึงถึงประโยชน์และภาระที่จะเกิดขึ้นกับหน่วยบริการทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ข้อ ๙ ห้ามมิให้หน่วยบริการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคระบุเงื่อนไขของการบริจาคอันเป็นภาระหรือข้อเรียกร้องแก่หน่วยบริการเกินความจำเป็น

ในการรับบริจาคที่ดินจากเอกชนเพื่อใช้ประโยชน์ในหน่วยบริการ หากไม่มีแผนงานหรือโครงการชัดเจนรองรับการใช้ประโยชน์ในที่ดินตามวัตถุประสงค์ของผู้ที่แสดงความประสงค์จะยกที่ดินให้แก่หน่วยบริการ ห้ามหน่วยบริการรับบริจาคที่ดินดังกล่าว

ส่วนที่ ๒

การรับเงินบริจาค

ข้อ ๑๐ การรับเงินบริจาคของหน่วยบริการให้รับได้ดังนี้

- (๑) เงินสด
- (๒) เช็คหรือตราพดที่ธนาคารสั่งจ่าย
- (๓) ผ่านบัญชีเงินฝากธนาคาร
- (๔) รับเงินบริจาคโดยวิธีอื่นๆ เช่น ผ่านบัตรเครดิตหรือบัตรเครดิต



ข้อ ๑๑ ให้หน่วยบริการเปิดบัญชีเงินฝากธนาคารที่เป็นธนาคารพาณิชย์ประเภทออมทรัพย์ ชื่อบัญชี “บัญชีเงินบริจาคของ (ชื่อหน่วยบริการ)” เพื่อรองรับเงินบริจาคของหน่วยบริการ

ข้อ ๑๒ หน่วยบริการที่ได้รับเงินบริจาค ให้ออกใบเสร็จรับเงินแก่ผู้บริจาคโดยระบุชื่อผู้บริจาค จำนวนเงินที่รับบริจาค หรือข้อมูลอื่นใด เพื่อให้ผู้บริจาคซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลนำไปดำเนินการลดหย่อนภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร

กรณีผู้บริจาคกำหนดวัตถุประสงค์ในการบริจาคไว้ ให้ระบุไว้ในใบเสร็จรับเงินนั้นให้ชัดเจน

กรณีไม่สามารถระบุชื่อผู้บริจาค ให้ระบุไว้ในใบเสร็จรับเงินว่า “ผู้ไม่ประสงค์จะออกนาม”

กรณีการรับเงินสดผ่านตู้บริจาคไม่ต้องออกใบเสร็จรับเงิน ให้หัวหน้าหน่วยบริการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่การเงินตรวจนับเงินจากตู้บริจาค และนำเงินพร้อมทั้งรายงานสรุปจำนวนเงินที่ได้รับผ่านตู้บริจาค ส่งให้หัวหน้าการเงินเพื่อนำเสนอหัวหน้าหน่วยบริการทราบ

ส่วนที่ ๓

การรับบริจาคทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์

ข้อ ๑๓ กรณีที่มีผู้บริจาคอาคาร งานก่อสร้าง ที่ดิน หรืออาคารงานก่อสร้างพร้อมที่ดินให้แก่หน่วยบริการ ให้หน่วยบริการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของผู้บริจาครวมทั้งภาระติดพันในที่ดิน

(๒) ประเมินมูลค่าของอาคาร งานก่อสร้าง ที่ดิน หรืออาคารงานก่อสร้างพร้อมที่ดิน ที่รับบริจาคโดยเทียบเคียงราคาประเมินงานของกรมที่ดินหรือราคากลางของทางราชการ

(๓) การรับบริจาคอาคาร งานก่อสร้าง ที่ผู้บริจาคได้ก่อสร้างเองในที่ดินซึ่งหน่วยบริการขอใช้ประโยชน์จากส่วนราชการอื่น หน่วยบริการที่ขอใช้ประโยชน์จะต้องทำความเข้าใจความตกลงกับส่วนราชการนั้น ๆ ให้เสร็จเรียบร้อยก่อน

(๔) การรับบริจาคอาคาร งานก่อสร้างที่ผู้บริจาคได้ก่อสร้างเองในที่ดิน ซึ่งอยู่ในความปกครองดูแลหรือใช้ประโยชน์ของหน่วยบริการ หรือได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากส่วนราชการอื่น ให้หน่วยบริการใช้ดุลยพินิจในการรับบริจาคอาคารที่มีผู้ประสงค์จะก่อสร้างโดยอาจกำหนดให้ผู้บริจาคมีหลักประกันการก่อสร้างอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยก็ได้

(๕) ขออนุมัติหัวหน้าส่วนราชการก่อนการรับบริจาค โดยส่งข้อมูลในการรับบริจาค และเอกสารที่เกี่ยวข้อง กรณีการรับบริจาคอาคาร งานก่อสร้าง ที่ดิน หรืออาคารงานก่อสร้างพร้อมที่ดิน ขอให้คำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นในการก่อสร้าง ตลอดจนแผนการบริหารจัดการด้านกำลังคน บริหารทรัพยากรที่เหมาะสม และต้องส่งเอกสารที่ผู้บริจาคแจ้งความประสงค์จะขอบริจาคมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๔ กรณีรับบริจาคอาคาร งานก่อสร้างให้ดำเนินการตามเงื่อนไขดังนี้

(๑) จะต้องก่อสร้างอาคาร งานก่อสร้างตามแบบแปลนมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข

(๒) หากมีความจำเป็นจะใช้แบบแปลนที่ไม่ใช่แบบแปลนตาม (๑) จะต้องเป็นแบบแปลนที่มีผู้รับผิดชอบทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทุกสาขา ลงนามรับรองในแบบแปลน โดยผู้รับรองต้องแนบใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพแต่ละสาขาตามกฎหมายมาประกอบการพิจารณาด้วย และให้หัวหน้าหน่วยบริการที่จะรับบริจาครับรองว่าได้ตรวจสอบผู้รับรองในแบบแปลนถูกต้องแล้ว



(๓) หัวหน้าหน่วยบริการที่จะรับบริจาคจะต้องให้ความเห็นชอบผังหลักอาคาร งานก่อสร้างด้วย และหากมีปัญหาให้ปรึกษาออกแบบแผน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ เป็นกรณีไป

ข้อ ๑๕ อาคาร งานก่อสร้างที่รับบริจาคไม่ว่าจะปลูกสร้างในที่ดินซึ่งเป็นที่ดินราชพัสดุหรือในที่ดินอื่น ให้แจ้งกรมธนารักษ์ หรือสำนักงานธนารักษ์พื้นที่ที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับทะเบียนที่ดินราชพัสดุ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ปลูกสร้างเสร็จ เพื่อดำเนินการขึ้นทะเบียนที่ดินราชพัสดุ

ข้อ ๑๖ ผู้บริจาคที่มีความประสงค์จะติดตั้งชื่อผู้บริจาคหรือชื่ออื่น เป็นชื่ออาคารหรือทรัพย์สิน ที่บริจาคให้หน่วยบริการถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฤษฎีกากระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการตั้งชื่อหน่วยบริการ อาคาร หรือทรัพย์สิน ของหน่วยบริการที่ได้รับจากผู้บริจาคหรือที่ได้จัดสร้าง หรือซื้อจากเงินที่ได้รับบริจาค พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๑๗ การออกหลักฐานการรับบริจาคทรัพย์สินที่เป็นสังหาริมทรัพย์ให้หน่วยบริการ ออกหนังสือรับรองการบริจาคและระบุตามมูลค่าที่ได้ดำเนินการแล้วในข้อ ๑๓ เพื่อให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคล นำไปดำเนินการลดหย่อนภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร ในกรณี สำหรับบุคคลธรรมดาซึ่งไม่สามารถ นำไปขอลดหย่อนภาษีเงินได้ ให้หน่วยบริการประสานงานและดำเนินการ เพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการแล้วแต่กรณี ออกหนังสือตอบขอบขอบคุณหรือออกใบอนุโมทนาบัตรให้แก่ผู้บริจาคหรือดำเนินการเพื่อขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้บริจาดังกล่าวต่อไป

ส่วนที่ ๔

การรับบริจาคทรัพย์สินที่เป็นสังหาริมทรัพย์

ข้อ ๑๘ กรณีมีผู้บริจาคทรัพย์สินที่เป็นสังหาริมทรัพย์ให้แก่หน่วยบริการ ให้หน่วยบริการ ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง และภาระติดพันในทรัพย์สิน

(๒) ประเมินราคาทรัพย์สินที่รับบริจาค

กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งได้บริจาคประสงค์จะนำไปดำเนินการลดหย่อน ภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากรต้องเป็นการบริจาคทรัพย์สินใหม่ที่ไม่ผ่านการใช้งานมาก่อน

ข้อ ๑๙ การออกหลักฐานการรับบริจาค ให้หน่วยบริการออกหนังสือรับรองตามมูลค่า ที่ได้ดำเนินการแล้วในข้อ ๑๘

หมวด ๓

การใช้เงิน การจ่ายเงิน และเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๒๐ การใช้เงินบริจาคและดอกผลที่เกิดขึ้นจะนำไปก่อหนี้ผูกพันหรือจ่ายได้เฉพาะ เพื่อการปฏิบัติราชการของหน่วยบริการ

เงินบริจาคที่ระบุวัตถุประสงค์ ให้ใช้ตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค สำหรับเงินบริจาคที่ไม่ระบุ วัตถุประสงค์หรือระบุวัตถุประสงค์ไว้ไม่ชัดเจนให้ใช้เพื่อการปฏิบัติราชการของหน่วยบริการตามที่ คณะกรรมการฯ กำหนด



ข้อ ๒๑ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่หัวหน้าส่วนราชการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายหรือก่อหนี้ผูกพันเงินบริจาคของหน่วยบริการตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๒ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การบัญชี และวิธีปฏิบัติอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและการพัสดุโดยใช้เงินบริจาค รวมทั้งดอกผลของเงินบริจาค โดยไม่ใช้เงินบริจาค่นั้นร่วมกับเงินงบประมาณ ให้เป็นไปตามกฎหรือระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๒๔ ให้หน่วยบริการจัดทำรายงานการรับ - จ่ายเงินบริจาค และส่งรายงานมาที่หน่วยงานคลังของส่วนราชการต้นสังกัด เพื่อรายงานกรมบัญชีกลางภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ข้อ ๒๕ ให้หน่วยบริการเก็บรวบรวมหลักฐานทั้งหมด และรายงานให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบต่อไป



ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(Signature)

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งบัญญัติให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาวินัยของหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ ก.พ. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน จึงจัดทำประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตน และรักษาคุณงามความดีที่ข้าราชการต้องยึดถือในการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติและรักษาผลประโยชน์ของชาติ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ เคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ ไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มิชอบเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ดี โดยคำนึงถึงสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(๓) กล้าตัดสินใจและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้าเปิดเผยหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่ โดยปราศจากอคติ และไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เสียสละ มีจิตสาธารณะ สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และไม่ประกอบกิจการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็ว ทันต่อเวลาและสถานการณ์ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐ รักษามาตรฐานการทำงานที่ดี พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เชื่อมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมืองโดยไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการให้คุณให้โทษแก่นักการเมืองและพรรคการเมือง

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างด้วยการเป็นข้าราชการที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่ยึดถือศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้างหรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายโดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราโชวาท หลักคำสอนทางศาสนามาปรับใช้ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย

ข้อ ๓ หากข้าราชการพลเรือนผู้ใดจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพตามกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ นอกจากจะต้องรักษจริยธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนนี้แล้ว จะต้องยึดมั่นในจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๔ การจัดทำแนวทางการปฏิบัติตนของข้าราชการพลเรือนตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนนี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๕ ให้กรรมการ พนักงานราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้ปฏิบัติงานอื่น ยึดถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนนี้ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.



ประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติงานเพื่อตรวจสอบบุคลากรในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง
พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการพัสดุและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข มีแนวทางการปฏิบัติตนตามกรอบจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานให้มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เป็นไปด้วยความชอบธรรมตามหลักระบบคุณธรรม (Merit System) จึงกำหนดแนวทางในการปฏิบัติเพื่อตรวจสอบบุคลากรในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างไว้ ดังนี้

๑. บุคลากรในหน่วยงานต้องวางตัวเป็นกลางกับผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือผู้ชนะประมูล หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์

๒. บุคลากรในหน่วยงานสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยความคุ้มค่า โปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และตรวจสอบได้ทุกเวลา

๓. บุคลากรในหน่วยงานต้องไม่เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดทั้งทางตรง และทางอ้อม จากผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือผู้ชนะการประมูล หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์ และต้องไม่เข้าไปมีส่วนได้เสียทั้งทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งเป็นการขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าการกระทำนั้นจะเกิดขึ้นก่อน ขณะ หรือหลังการปฏิบัติหน้าที่

๔. บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติต่อผู้ขาย ผู้รับจ้าง หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์ กับทางราชการเกี่ยวกับการพัสดุ รวมถึงการรับฟังผู้มาร้องเรียน ร้องทุกข์ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อมีน้ำใจ แต่ทั้งนี้ การปฏิบัติดังกล่าวต้องไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม

๕. บุคลากรในหน่วยงานให้ความร่วมมือกับทุกฝ่ายในการเสริมสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับงานด้านพัสดุให้เป็นที่ยอมรับ

๖. บุคลากรในหน่วยงานต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดถือกฎหมาย กฎ ระเบียบปฏิบัติของทางราชการ อย่างเคร่งครัด

๗. บุคลากรในหน่วยงานดำเนินการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สินของหน่วยงานส่วนรวมของราชการเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความถูกต้อง ยุติธรรม และความสมเหตุผลประกอบด้วย

๘. ผู้บังคับบัญชาต้องใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายในการปฏิบัติงาน และส่งเสริมสนับสนุน ให้คำปรึกษา แนะนำ รับฟังความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผล

๙. ผู้บังคับบัญชาต้องควบคุม กำกับดูแล ตรวจสอบให้ผู้ปฏิบัติงานประพฤติปฏิบัติตามแนวทาง ในการปฏิบัติเพื่อตรวจสอบบุคลากรในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างอย่างเคร่งครัด

ทั้งนี้ ...

ทั้งนี้ ให้หน่วยงานนำประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยแนวทางปฏิบัติงานเพื่อตรวจสอบบุคลากรในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง พ.ศ. ๒๕๖๐ และแบบแสดงความบริสุทธิ์ใจในการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงาน แนบท้ายเอกสารประกอบการจัดซื้อจัดจ้างทุกประเภทในขั้นตอนรายงานขอซื้อหรือขอจ้าง .

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

Ch.

(นายเจษฎา โชคดำรงสุข)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบแสดงความบริสุทธิ์ใจในการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงาน (วงเงินเล็กน้อยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท)
ในการเปิดเผยข้อมูลความขัดแย้งทางผลประโยชน์ของหัวหน้าเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่
และผู้ตรวจรับพัสดุ

ข้าพเจ้า (หัวหน้าเจ้าหน้าที่)

ข้าพเจ้า (เจ้าหน้าที่)

ข้าพเจ้า (ผู้ตรวจรับพัสดุ)

ขอให้การรับรองว่าไม่มีความเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม หรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์กับผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือผู้ชนะประมูล หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์ และวางตัวเป็นกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึก ด้วยความโปร่งใส สามารถให้ผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบได้ตลอดเวลา มุ่งประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญตามที่ระบุไว้ในประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยแนวทางปฏิบัติงานเพื่อตรวจสอบบุคลากรในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง พ.ศ. ๒๕๖๐

หากปรากฏว่าเกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างข้าพเจ้ากับผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือผู้ชนะประมูล หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์ ข้าพเจ้าจะรายงานให้ทราบโดยทันที

ลงนาม
(หัวหน้าเจ้าหน้าที่)

ลงนาม
(เจ้าหน้าที่)

ลงนาม
(ผู้ตรวจรับพัสดุ)

แบบแสดงความบริสุทธิ์ใจในการจัดซื้อจัดจ้างทุกวิธีของหน่วยงาน
ในการเปิดเผยข้อมูลความขัดแย้งทางผลประโยชน์
ของหัวหน้าเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ

ข้าพเจ้า (หัวหน้าเจ้าหน้าที่)
ข้าพเจ้า (เจ้าหน้าที่)
ข้าพเจ้า (ประธานกรรมการตรวจรับพัสดุ)
ข้าพเจ้า (กรรมการตรวจรับพัสดุ)
ข้าพเจ้า (กรรมการตรวจรับพัสดุ)

ขอให้การรับรองว่าไม่มีความเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม หรือผลประโยชน์
ใดๆ ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์กับผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือผู้ชนะประมูล หรือผู้มี
ส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์ และวางตัวเป็นกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุ ปฏิบัติหน้าที่
ด้วยจิตสำนึก ด้วยความโปร่งใส สามารถให้ผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบได้ตลอดเวลา มุ่งประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ
ตามที่ระบุไว้ในประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยแนวทางปฏิบัติงานเพื่อตรวจสอบบุคลากร
ในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง พ.ศ. ๒๕๖๐

หากปรากฏว่าเกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างข้าพเจ้ากับผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือ
ผู้ชนะประมูล หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์ ข้าพเจ้าจะรายงานให้ทราบโดยทันที

ลงนาม ลงนาม
(หัวหน้าเจ้าหน้าที่) (เจ้าหน้าที่)

ลงนาม ลงนาม
(ประธานกรรมการตรวจรับพัสดุ) (กรรมการตรวจรับพัสดุ)

ลงนาม
(กรรมการตรวจรับพัสดุ)

หมายเหตุ หากเพิ่มเติมคณะกรรมการสามารถดำเนินการภายใต้แบบแสดงความบริสุทธิ์ใจ ฯ
นี้ได้โดยอนุโลม



ประกาศโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม
เรื่อง แนวทางการปฏิบัติงานในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานจัดซื้อจัดจ้าง เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน สังกัดโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี มีแนวทางในการปฏิบัติตามกรอบจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานให้มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เป็นไปด้วยความชอบธรรม ตามหลักระบบคุณธรรม (Merit - System) จึงกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างไว้ ดังนี้

๑. บุคลากรในหน่วยงานต้องวางตัวเป็นกลางกับผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือผู้ชนะการประมูล สามารถตรวจสอบได้ทุกเวลา

๒. บุคลากรในหน่วยงานสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุด้วยความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ทุกเวลา

๓. บุคคลในหน่วยงานไม่เรียกรับ หรือยอมรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อย่างใด ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือผู้ชนะการประมูล หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์

๔. บุคคลในหน่วยงานปฏิบัติต่อผู้ขาย ผู้รับจ้าง หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์กับทางราชการเกี่ยวกับการพัสดุ รวมถึงการรับฟังผู้มาร้องเรียน ร้องทุกข์ ด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อมีน้ำใจ แต่ทั้งนี้การปฏิบัติดังกล่าวต้องไม่เป็นปฏิกิริยาต่อการแข่งขันอย่างเสรี เป็นธรรม

๕. บุคลากรในหน่วยงานให้ความร่วมมือกับทุกฝ่าย ในการเสริมสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการพัสดุให้เป็นที่ยอมรับ

๖. บุคลากรในหน่วยงานต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดถือกฎหมาย กฎ ระเบียบปฏิบัติของทางราชการอย่างเคร่งครัด

๗. บุคลากรในหน่วยงานดำเนินการใช้จ่ายเงิน ทรัพย์สินของหน่วยงาน ส่วนรวมของราชการเป็นหลัก ต้องคำนึงถึงความถูกต้อง ยุติธรรม และความสมเหตุสมผลประกอบด้วย

๘. ผู้บังคับบัญชาพึงใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติงาน และส่งเสริมสนับสนุนให้คำปรึกษา แนะนำ รับฟังความเห็นของผู้ปฏิบัติงานอย่างมีเหตุผล

๙. ผู้บังคับบัญชาพึงควบคุม กำกับดูแล ตรวจสอบ ให้ผู้ปฏิบัติงานประพฤติปฏิบัติ ตามแนวทางการปฏิบัติเพื่อตรวจสอบบุคลากร ในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างอย่างเคร่งครัด

ทั้งนี้ ให้หน่วยงานนำประกาศโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม ว่าด้วยแนวทางการปฏิบัติงานในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ และแบบแสดงความบริสุทธิ์ใจการจัดซื้อจัดจ้างทุกวิธีของหน่วยงาน ประกอบการจัดซื้อจัดจ้างทุกประเภทในขั้นตอนตรวจรับพัสดุ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นางแคทริยา เทนสิทธิ์)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม

แบบแสดงความบริสุทธิ์ใจในการจัดซื้อจัดจ้างทุกวิธีของหน่วยงาน
ในการเปิดเผยข้อมูลความขัดแย้งทางผลประโยชน์
ของหัวหน้าเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ

ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้า

หัวหน้าเจ้าหน้าที่
เจ้าหน้าที่
คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ
คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ
คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ

ขอให้รับรองว่าไม่มีความเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมหรือผลประโยชน์ใด ๆ
ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์กับผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือผู้ชนะประมูลหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามี
นิติสัมพันธ์และวางตัวเป็นกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึก ด้วยความโปร่งใส สามารถ
ให้ผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบได้ตลอดเวลา มุ่งประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ตามที่ระบุไว้ในประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยแนวทางในการปฏิบัติในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง พ.ศ. ๒๕๖๐

หากปรากฏว่าเกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างข้าพเจ้ากับผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือ
ผู้ชนะประมูล หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์ ข้าพเจ้าจะรายงานให้ทราบโดยทันที

ลงนาม หัวหน้าเจ้าหน้าที่ ลงนาม เจ้าหน้าที่
(.....) (.....)

ลงนาม ประธานกรรมการตรวจรับพัสดุ
(.....)

ลงนาม กรรมการตรวจรับพัสดุ
(.....)

ลงนาม กรรมการตรวจรับพัสดุ
(.....)

แบบแสดงความบริสุทธิ์ใจในการจัดซื้อจัดจ้างทุกวิธีของหน่วยงาน
ในการเปิดเผยข้อมูลความขัดแย้งทางผลประโยชน์
ของหัวหน้าเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ

ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้า
ข้าพเจ้า

หัวหน้าเจ้าหน้าที่
เจ้าหน้าที่
ผู้ตรวจรับพัสดุ

ขอให้คำรับรองว่าไม่มีความเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมหรือผลประโยชน์ใด ๆ
ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์กับผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือผู้ชนะประมูลหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามี
นิติสัมพันธ์และวางตัวเป็นกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการพัสดุ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตสำนึก ด้วยความโปร่งใส สามารถ
ให้ผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบได้ตลอดเวลา มุ่งประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ตามที่ระบุไว้ในประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยแนวทางในการปฏิบัติในหน่วยงานด้านการจัดซื้อจัดจ้าง พ.ศ. ๒๕๖๐

หากปรากฏว่าเกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ระหว่างข้าพเจ้ากับผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้เสนองาน หรือ
ผู้ชนะประมูล หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้ามามีนิติสัมพันธ์ ข้าพเจ้าจะรายงานให้ทราบโดยทันที

ลงนาม หัวหน้าเจ้าหน้าที่ ลงนาม เจ้าหน้าที่
(.....) (.....)

ลงนาม ผู้ตรวจรับพัสดุ
(.....)



ประกาศโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม
เรื่อง แนวทางการปฏิบัติงานในการตรวจสอบบุคลากรในหน่วยงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

เพื่อให้การดำเนินการด้านจัดหาพัสดุของโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติราชการ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม จึงได้จัดทำแนวทางการปฏิบัติงานในการตรวจสอบบุคลากรในหน่วยงาน ถึงความเกี่ยวข้องกับผู้เสนองานในการจัดซื้อจัดจ้าง จึงกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน ดังนี้

๑. ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการจัดหาพัสดุ ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุ ภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยเคร่งครัด โดยให้มีการตรวจสอบความครบถ้วน ความถูกต้อง ในการจัดหาพัสดุในทุกขั้นตอน

๒. ให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดหาพัสดุ มีความระมัดระวังไม่ให้เกิดการแสวงหาผลประโยชน์ การรับผลประโยชน์ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม จากผู้ขาย ผู้รับจ้าง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์กับ ทางราชการเกี่ยวกับทางพัสดุ เพื่อตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

๓. ให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดหาพัสดุ วางตัวเป็นกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับพัสดุ ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวมาประกอบกับการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่

๔. หากมีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมจะดำเนินการสืบสวน และหากมีมูลจะดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นางแคทรียา เทนสิทธิ์)

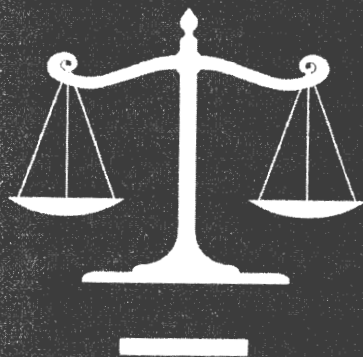
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดม



กระทรวง
สาธารณสุข

จุลสารข่าวสารวิწყ และคุณธรรม

ฉบับที่ ๖ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕



กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข



จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอเกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.discipline-ops.com

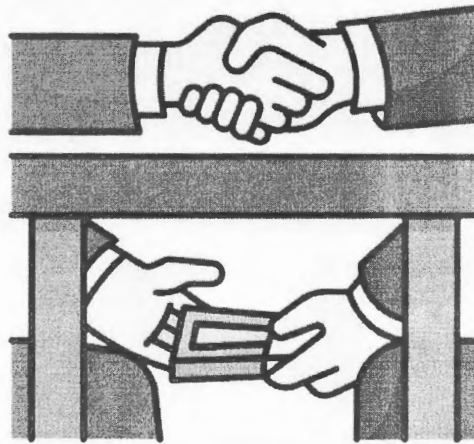
กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๑. เรียร์รับ

นายกกล้า ผู้อำนวยการโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ได้ทำสัญญาจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่ายกับบริษัทจำหน่ายคอมพิวเตอร์เพื่อติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ในโรงพยาบาล เป็นเงินจำนวน ๒๘๘,๐๐๐ บาท โดยมีนายเข้ม เป็นเจ้าของบริษัทดังกล่าว ซึ่งในวันเกิดเหตุ นายเข้ม ได้เข้าติดต่อกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลเพื่อขอรับเช็คค่าเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย และเจ้าหน้าที่งานการเงินได้นำแฟ้มเอกสารเสนอเซ็นพร้อมสมุดเช็คธนาคาร และเชิญนายเข้ม เข้าพบกับ นายกกล้า ที่ห้องทำงานเมื่อส่งมอบแฟ้มเอกสารเรียบร้อยแล้วได้ออกจากห้องผู้อำนวยการ คงเหลือแต่ นายกกล้า และนายเข้ม อยู่ในห้องเพียงสองคน จากนั้น นายกกล้าได้แจ้งกับนายเข้ม ขณะเซ็นชื่อในเช็คโดยกล่าวในทำนองขอเงินค่าส่วนต่างในการจัดซื้อค่าเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย ตามที่เคยพูดคุยกันไว้ เป็นเงินจำนวน ๙๓,๐๐๐ บาท นายเข้ม จึงนำธนบัตรราคา ๑,๐๐๐ บาท จำนวน ๙๓ ใบ ส่งมอบให้นายกล้า เมื่อรับเงินแล้ว นายกกล้าได้นำเงินเก็บไว้ในกระเป๋ากางเกง ซึ่งก่อนหน้านั้น นายเข้ม เคยถูกนายกกล้าเรียกมาต่อรองและเรียกรับเงินในห้องทำงานก่อนถึงจะเซ็นเช็คส่งจ่ายให้ และกระทำการในลักษณะเดียวกันนี้มาแล้ว ๓ ครั้ง และครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๔ นายเข้ม จึงไม่สามารถทนต่อพฤติกรรมการเรียกรับเงินของนายกกล้าได้อีก จึงติดต่อประสานไปยังเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ป.ป.ท.) และได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจกองบังคับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (บก.ปปป.) จากนั้นในวันที่ยานเข้มมารับเช็คค่าซื้อขายคอมพิวเตอร์กับ นายกกล้า เจ้าพนักงานของรัฐผู้มีอำนาจหน้าที่ได้วางแผนเพื่อร่วมกันเข้าจับกุมดำเนินคดี จึงได้เข้ามาห้องทำงานผู้อำนวยการโรงพยาบาล และสามารถเข้าจับกุมนายกกล้า ได้ภายในห้องทำงานพร้อมเงินของกลางจำนวน ๙๓,๐๐๐ บาท

พฤติการณ์ดังกล่าว...

พฤติการณ์ดังกล่าวของนายกล้า ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน และเป็นผู้มีอำนาจลงนามเบิกจ่ายเงินในเช็คธนาคาร ได้กระทำการเรียกรับเงินจากผู้ประกอบการเพื่อจูงใจให้มอบให้หรือยอมจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อประโยชน์ส่วนตัวโดยผู้อื่นไม่ยินยอม จึงเป็นการกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ การนำเงินมาคั่นหรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใด ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖) จึงลงโทษไล่นายกล้า ออกจากราชการ



๒. ชงเอง กินเอง

นายแสบ ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้รับคำสั่งมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านการเงินและบัญชีของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มีหน้าที่ควบคุม ดูแล และเก็บรักษาเงินของทางราชการ ตามคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ แต่นายแสบ เมื่อได้รับเงินรายได้จากผู้ป่วยแล้วกลับไม่ได้ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินประจำวันเพื่อตรวจนับและเก็บเข้าตู้เซฟ หรือไม่นำเงินที่ได้รับมาเข้าฝากธนาคาร ในบัญชีเงินบำรุงของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล แต่เก็บเงินสดนั้นไว้กับตนเอง โดยไม่จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน จำนวน ๑๖ ครั้ง เป็นเงิน ๒,๗๕๐ บาท โดยมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้นำเงินสดดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น นอกจากนี้นายแสบ ได้นำเช็คที่ตนเองมีหน้าที่เก็บรักษาดูแล มากรอกข้อมูลและจำนวนเงินส่งจ่ายเงินในนามตนเอง โดยไม่มีหลักฐานการเบิกจ่ายและการอนุมัติจ่ายเงินในทางราชการ โดยได้ลงลายมือชื่อของตนเองและปลอมแปลงลายมือชื่อของนาย อ. และลายมือชื่อของนาย ส. ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเช็คของทางราชการ แล้วนายแสบ ได้นำเช็คที่ตนเองได้กระทำการปลอมแปลงขึ้นในแต่ละครั้งไปเบิกถอนเงินจากบัญชีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ชื่อบัญชี “เงินบำรุงสถานีนอนามัย ก.” รวม ๓๔ รายการ รวมเป็นเงิน ๕๘๘,๖๓๐ บาท แล้วนำเงินที่ได้ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือผู้อื่น และเพื่อปกปิดการกระทำผิดของตนมิให้บุคคลอื่นล่วงรู้หรือรับทราบ นายแสบ ได้กระทำการปลอมแปลงตัวเลขรายการเดินบัญชี (Statement) ในสำเนารายการเดินบัญชีของธนาคาร...

บัญชีของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ชื่อบัญชี “เงินบำรุงสถานีนอนามัย ก.” โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ให้มีตัวเลขตรงกับจำนวนรายรับ-จ่ายเงินในรายงบเดือน ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ และเก็บสมุดบัญชีธนาคารตัวจริงไว้ไม่ให้ใครตรวจสอบ เป็นเหตุให้ไม่มีบุคคลใดทราบถึงความผิดปกติของการเงินละบัญชีเงินบำรุงของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ทำให้เงินในบัญชีธนาคารคงเหลือ ณ วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นเงิน ๖๕๕.๒๕ บาท

พฤติการณ์ของนายแสบ เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ



๓.การเรียกดอกเบี้ยจากเจ้าหน้าที่

การเรียกดอกเบี้ยจากเจ้าหน้าที่ทุจริตในเรื่องนี้ เกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่ทุจริตยักยอกเงิน ต่อมาได้นำเงินที่ยักยอกมาชำระคืนแก่ทางราชการแล้ว หน่วยงานของรัฐเห็นว่าไม่ได้รับความเสียหาย เห็นสมควรยุติเรื่อง และเป็นเรื่องที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ (แต่ได้รายงานให้ทราบ) กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางตรวจสอบและแจ้งให้หน่วยงานของรัฐเรียกดอกเบี้ยตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้วินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายที่น่าสนใจไว้หลายประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การที่เจ้าหน้าที่ยักยอกเงินของหน่วยงานของรัฐไป ต่อมาได้ชำระคืนแล้ว จะมีผลทำให้หนี้เป็นอันระงับและไม่อาจเรียกให้ชำระดอกเบี้ยหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า กรณีความรับผิดในมูลหนี้ละเมิด มีความรับผิดในส่วนของดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น ตามบทบัญญัติของกฎหมายในมาตรา ๒๒๔ และมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ให้คิดดอกเบี้ยในหนี้เงินอันเกิดแต่มูลละเมิดนับแต่เวลาที่ทำละเมิด ประกอบกับหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๑๘.๗/ว ๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การคิดดอกเบี้ยกรณีเบิกจ่ายไม่ถูกต้องและกรณีกระทำความผิดทางละเมิด กำหนดให้ส่วนราชการเรียกให้เจ้าหน้าที่ซึ่งจงใจทุจริตยักยอกเงินหรือทรัพย์สินของทางราชการไปและมีมูลความผิดทางอาญาด้วย ชำระดอกเบี้ยของเงินหรือทรัพย์สินที่ต้องชดใช้ตั้งแต่วันที่กระทำการทุจริต ความรับผิดในการชำระดอกเบี้ยในมูลละเมิดจึงเป็นไปโดยผลของกฎหมายและหลักเกณฑ์ของทางราชการ ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่เสียหายไม่อาจใช้ดุลพินิจพิจารณาเป็นอย่างอื่นได้

ดังนั้น แม้ว่าเจ้าหน้าที่จะนำเงินมาชำระคืนครบตามจำนวนเงินที่ได้ยักยอกไปแล้ว และหน่วยงานของรัฐเห็นควรให้อุติเรื่อง แต่ก็ยังไม่อาจถือว่าเป็นการชำระหนี้ครบถ้วน และไม่มีผลทำให้หนี้เป็นอันระงับและความรับผิดในมูลละเมิดสิ้นสุดลง เพราะยังมิได้มีการชำระในส่วนของดอกเบี้ยตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและหลักเกณฑ์ของทางราชการ หน่วยงานของรัฐจึงต้องเรียกให้ชำระดอกเบี้ยของเงินที่ทุจริต โดยคิดดอกเบี้ยจากจำนวนเงินที่ทุจริตไปตั้งแต่วันที่นำเงินไปจนถึงวันที่นำเงินมาชำระคืน

ประเด็นที่ ๒ อายุความการใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระดอกเบี้ย

คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มิได้กำหนดอายุความการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากกว่าที่หน่วยงานของรัฐกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำทบทวนอายุความมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ที่กำหนดให้การใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบ แต่กระทรวงการคลังเห็นว่าต้องรับผิดชอบ ให้มีอายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง มาใช้บังคับในฐานะเป็นบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง โดยการออกคำสั่งให้ชำระเงินเพิ่มขึ้นตามความเห็นของกระทรวงการคลัง มีกำหนดอายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ดังนั้น หน่วยงานของรัฐจึงต้องเรียกให้ชำระดอกเบี้ยภายในอายุความ ๑ ปี นับแต่ได้รับแจ้งความเห็นของกระทรวงการคลัง และโดยหลักแล้ว การใช้สิทธิเรียกร้อง ๑ ปี ดังกล่าว ต้องกระทำภายในอายุความ ๑๐ ปี นับแต่วันทำละเมิด ตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในฐานะกฎหมายทั่วไปในเรื่องละเมิดด้วย อย่างไรก็ตาม เมื่อปรากฏว่ามีการฟ้องคดีอาญาเจ้าหน้าที่ ในฐานะความผิดปลอมเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการ และใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอม ตามมาตรา ๒๖๖ (๑) และมาตรา ๒๖๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยทั้งสองฐานความผิด มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาทถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งประมวลกฎหมายอาญา ได้กำหนดอายุความไว้ ๑๕ ปี ดังนั้น การใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระดอกเบี้ยในมูลละเมิดจึงกระทำได้อย่าภายในอายุความ ๑๕ ปี ซึ่งเป็นอายุความอาญาที่ยาวกว่า ตามที่กำหนดในมาตรา ๔๔๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ได้กระทำการยักยอกเงินในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึง ๒๕๕๓ หลายครั้ง ต่างกรมต่างวาระกัน ปัจจุบันการใช้สิทธิเรียกร้องให้ชำระดอกเบี้ยสำหรับการกระทำละเมิดส่วนหนึ่งจึงยังไม่ขาดอายุความ (แต่สำหรับการกระทำละเมิดอีกส่วนหนึ่ง การใช้สิทธิเรียกร้องได้ขาดอายุความแล้ว จึงไม่อาจเรียกให้ชำระดอกเบี้ยได้)

ที่มา ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องเสร็จที่ ๑๖๑๙/๒๕๖๓ เรื่อง การเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทุจริตยักยอกเงินชำระดอกเบี้ยของเงินที่ยักยอก กรณีเจ้าหน้าที่ได้นำเงินที่ยักยอกมาคืนแก่ทางราชการครบถ้วนแล้ว และเป็นสำนวนที่ไม่ต้องส่งให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ



๔. กระทำละเมิดต่างหน่วยงาน...ใครมีอำนาจสอบสวน?

ประเด็นปัญหา : เมื่อเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าว เป็นผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด รวมถึงดำเนินการวินิจฉัยและสั่งการเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ แต่กรณีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งกระทำความผิดแก่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นมิได้สังกัด เช่นนี้....ผู้ใดจะมีอำนาจดำเนินกระบวนการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ผู้นั้น !!

มูลเหตุของคดีนี้เกิดจาก ขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครองสังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย องค์การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลอีกตำบลแห่งหนึ่ง ต่อมา สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบพบว่าการปลอมแปลงข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย...

งบประมาณรายจ่าย และใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปี โดยมีขอบทำให้ราชการ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับความเสียหาย นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดี) จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด โดยเป็นผู้ลงนามในคำสั่งดังกล่าว และต่อมาได้เสนอความเห็นตามมติคณะกรรมการฯ ไปยัง กระทรวงการคลัง รวมทั้งมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลัง โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ลงนามในคำสั่งแต่เพียงผู้เดียว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนมิได้กระทำละเมิดโดยมี ผู้ปลอมแปลงลายมือชื่อของตนจึงได้อุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณายกอุทธรณ์ จึงยื่นฟ้องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต่อศาลปกครองขอให้มีการพิพากษาเพิกถอนคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ประเด็นปัญหา คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจลงนามในคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด รวมทั้งดำเนินกระบวนการสอบความรับผิดชอบทางละเมิด และมีคำสั่งเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่เพียงผู้เดียว โดยที่กรมการปกครองซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัด ไม่ได้ร่วมดำเนินการด้วย เป็นการกระทำที่ขัดด้วยกฎหมายหรือไม่?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่าผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ใน สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วน ตำบล อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่งเมื่อระหว่างการ ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง โดยปรากฏว่าคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด ลงนามโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดี) แต่เพียงผู้เดียว ซึ่งไม่ชอบด้วยข้อ ๑๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔ และหลังจากคณะกรรมการฯ รายงานและเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้อง รับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ต้องรับผิดชอบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้วินิจฉัยสั่งการและเสนอความเห็นไปยัง กระทรวงการคลังเพียงผู้เดียวเช่นกันอันไม่เป็นไปตาม ข้อ ๒๐ ของระเบียบฉบับเดียวกัน อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มี คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทน โดยไม่ได้ให้หัวหน้าหน่วยงานที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดร่วมลงนามในคำสั่งดังกล่าวด้วย ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง ของระเบียบดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงเป็นการ ดำเนินการออกคำสั่งโดยไม่มีอำนาจ คำสั่งที่พิพาทจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรับผิด ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๓๐๑/๒๕๖๒)

ในการพิจารณาดำเนินการว่าเจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบในผลของกระทำละเมิดนั้นหรือไม่ นอกจาก จะต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔ แล้ว จะต้องดำเนินการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งกำหนดขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เริ่มตั้งแต่การรายงาน ความเสียหาย การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด รวมถึงผู้มีอำนาจออกคำสั่งให้ เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

กรณีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งได้กระทำละเมิดแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง เช่นในคดีนี้ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัด

จะต้องร่วมกัน...

จะต้องร่วมกันพิจารณาและลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ โดยให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตกลงกันให้หน่วยงานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งแล้วให้หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมลงนามในคำสั่งดังกล่าว และร่วมกันวินิจฉัยสั่งการโดยเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้ต่อกระทรวงการคลังรวมถึงต้องลงนามร่วมกันในคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามความเห็นของกระทรวงการคลังด้วย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๘ และข้อ ๒๐ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ดังกล่าว ที่มา : วารสารกรมบัญชีกลาง ปีที่ ๖๐ ฉบับที่ ๔ กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๒



๔.หน้าที่ต้องเคร่งครัด

นายพทหัส ข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง และเป็นผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากของกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนายกองคการบริหารส่วนตำบล ในฐานะประธานกรรมการ ได้สั่งการและมอบหมายให้นางสาวศุภกร เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้รับผิดชอบการจัดซื้อจัดจ้างและเบิกถอนเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพองค์การบริหารส่วนตำบล แต่เพียงผู้เดียว เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ นายพทหัส ได้ลงลายมือชื่อร่วมกับนาย ส. เพื่อถอนเงินออกจากบัญชีกองทุนฯ จำนวน ๗๘,๘๕๐ บาท โดยนางสาวศุภกร ได้เสนออนุมัติสั่งจ่ายเงินและเบิกถอนเงิน ด้วยวิธีการนำใบถอนเงินพร้อมด้วยเอกสารบันทึกข้อตกลงขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนฯ โครงการอบรมพัฒนาผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพและโครงการทันตสุขภาพในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปรากฏว่าโครงการทันตสุขภาพในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นางสาวศุภกร ได้เคยเสนอขอเบิกเงินโครงการดังกล่าวแล้วในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๘ แต่กลับทุจริตเสนอขอเบิกเงินโครงการซ้ำซ้อนอีก และเมื่อนางสาวศุภกร ได้รับเงินสดจากธนาคาร จำนวน ๗๘,๘๕๐ บาท ได้โอนเงินโครงการอบรมพัฒนาผู้นำนักเรียนส่งเสริมสุขภาพ จำนวน ๒๐,๕๕๐ บาท เข้าบัญชีธนาคารของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่กองทุนฯ ไว้เป็นหลักฐานแล้ว แต่เงินที่เหลืออีกจำนวน ๕๘,๓๐๐ บาท ไม่มีการนำไปใช้ดำเนินโครงการทันตสุขภาพในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และค่าตอบแทนเบี้ยประชุมของคณะกรรมการกองทุนฯ แต่อย่างใด ซึ่งนางสาวศุภกร ได้เบียดบังเอาเงินดังกล่าวไปเป็นของตนโดยทุจริต และนายพทหัส ในฐานะผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อในใบถอนเงิน มีหน้าที่ต้องตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินและจำนวนเงินที่นำไปใช้ดำเนินโครงการต่าง ๆ ของกองทุนฯ แต่ไม่ได้ตรวจสอบยอดเงินให้ต่ีก่อนลงลายมือชื่อในใบถอนเงินเป็นเหตุให้ นางสาวศุภกร เบียดบังเอาเงินโครงการดังกล่าวไปเป็นของตนโดยทุจริต



พฤติการณ์ของ...

พฤติการณ์ของนายพฤษ ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริต จึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ (๔) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษว่ากล่าวตักเตือน

ผู้รวบรวม

นายปกาสิต คำจันทร์	ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายไวพจน์ แสนใจธรรม	นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวช่อฟ้า ปรีดี	นิติกรชำนาญการ
นางสาวนิติพร จันทร์ตื้อ	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวพรสุดา จันทร์หา	นิติกร

จัดทำโดย

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม



กระทรวง
สาธารณสุข

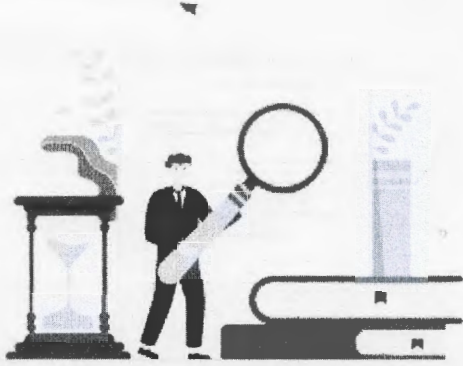
ฉบับที่ 1

จุลสารข่าวสารวิทย์ และคุณธรรม

ฉบับที่ 1 ปีงบประมาณ 2566



กลุ่มเสริมสร้างวิทย์และระบบคุณธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข



จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้
ขอเสนอเกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและ
กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถ
เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัย
และระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่
www.discipline-ops.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย



๑. ใส่ร้าย...แต่ไม่ได้ป้ายสี

นางสุดสวย ข้าราชการ สังกัดโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ได้จัดทำเอกสารใบปลิวและได้มีการส่งข้อมูลทาง
เฟซบุ๊กและทางไลน์เป็นข้อความอันมีลักษณะเป็นการใส่ร้ายป้ายสีว่านายแพทย์สดี ซึ่งปฏิบัติหน้าที่รักษาการ
ในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาล ทุจริตเวลาราชการ เอาเวลาไปทำงานที่อื่นแล้วนำเงินเข้ากระเป๋าตัวเอง
ไม่สนใจในการบริการคนไข้ โดยได้นำเอกสารใบปลิวที่ตนได้จัดทำไปมอบให้นายสนธิ ซึ่งเป็นอดีตเจ้าหน้าที่เวรเปล
ของโรงพยาบาล นำไปแจกจ่ายให้แก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมาขับไล่ นายแพทย์สดี ออกจากตำแหน่ง
ผู้อำนวยการโรงพยาบาล ทำให้นายแพทย์สดี ได้รับความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษา
เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือน นางสุดสวย ในอัตราร้อยละ ๒
เป็นเวลาหนึ่งเดือน

๒. ประมูลทุจริต

นายหวังรวย ข้าราชการ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบ
อิเล็กทรอนิกส์ (ชุดที่ ๒) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ยื่นซอง กรณีเหตุเกิดเมื่อวันที่
๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เทศบาลเมืองแห่งหนึ่ง ได้ประกาศประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์จ้างเหมาเอกชนจัดการ
มูลฝอยในเขตเทศบาลเมือง (e - Auction) เป็นระยะเวลา ๕ ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓) ระยะเวลา
ดำเนินการรวม ๕๔ เดือน ราคากลาง ๗๓,๘๙๐,๕๔๐ บาท ซึ่งรายละเอียดและเกณฑ์การพิจารณาคุณสมบัติ
เป็นไปตามเอกสารการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ E - ๗/๕๙ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙
โดยกำหนดให้ยื่นซองคุณสมบัติประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ในวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๙ ตั้งแต่เวลา
๑๐.๐๐ น. - ๑๒.๐๐ น. ณ ห้องประชุมเทศบาลเมือง และกำหนดประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกให้เข้า
เสนอราคาในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งในวันเดียวกันนั้นเทศบาลเมืองได้มีคำสั่งที่ ๔๕๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๑
กรกฎาคม ๒๕๕๙ (ชุดที่ ๑) แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ จ้างเหมาเอกชน



จัดการมูลฝอยในเขตเทศบาลเมือง เพื่อพิจารณาและตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ยื่นซองคุณสมบัติประมูลจ้างตามโครงการดังกล่าว โดยปรากฏว่ามีผู้ยื่นซองคุณสมบัติประมูลจ้าง จำนวน ๒ ราย ได้แก่ บริษัท A และบริษัท B ต่อมาคณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๑ ได้ร่วมกันพิจารณาและตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ยื่นซองคุณสมบัติแล้ว เห็นว่า บริษัท A มีเอกสารผลงานไม่ถูกต้องตามเอกสารการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ E-๗/๔๔ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ส่วนบริษัท B มีเอกสารทางเทคนิคและเอกสารผลงานไม่ถูกต้องตามเอกสารการประมูลจ้าง ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ฉบับดังกล่าว คณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๑ จึงได้จัดทำบันทึกเสนอความเห็นต่อนายกเทศมนตรี โดยเสนอผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ เพื่อให้ยกเลิกการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวและให้ประกาศประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ใหม่

ต่อมานายรักดี ได้เรียกคณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๑ บางราย ไปประชุมที่บ้านของตน ซึ่งพบว่านายรักดี และพวก รวม ๔ คน ได้ร่วมกันชักจูงใจให้คณะกรรมการแก้ไขผลการพิจารณาเพื่อที่จะให้บริษัท B มีคุณสมบัติ



ที่จะเข้าเสนอราคาตามโครงการ แต่ปรากฏว่าคณะกรรมการไม่ยินยอมแก้ไขผลการพิจารณาและยืนยันให้มีการยกเลิกการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว

ต่อมาในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ เทศบาลเมืองได้ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๑ และได้มีคำสั่งที่ ๕๒๒/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดใหม่ (ชุดที่ ๒) เพื่อพิจารณาและตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ยื่นซองคุณสมบัติใหม่อีกครั้ง ซึ่งในคำสั่งดังกล่าวมีชื่อของ นายหวังรวย ร่วมเป็นกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๒ ในการพิจารณาและตรวจสอบคุณสมบัติปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๒ ได้ร่วมกันพิจารณาเอกสารข้อเสนอทางด้านเทคนิคของบริษัท B ที่เป็นสำเนาภาพถ่ายเอกสาร ซึ่งในทางปฏิบัติคณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๒ ต้องพิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติจากต้นฉบับเอกสารเท่านั้น และคณะกรรมการชุดดังกล่าวยังได้พิจารณาข้อเสนอทางด้านเทคนิคของบริษัท B ที่มีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมด้วย กล่าวคือ จากเดิมที่คณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๑ ได้พิจารณาจากเอกสารต้นฉบับที่มีจำนวนเพียง ๑๐๔ แผ่น แต่เอกสารที่คณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๒ ใช้พิจารณา มีจำนวน ๑๕๗ แผ่น เพิ่มขึ้นจากเดิมถึง ๕๓ แผ่น ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๒ ไม่อาจให้ผู้ค้ารายใดเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญที่เสนอไว้แล้วได้ การพิจารณาเอกสารคุณสมบัติของผู้ค้าที่มีการเพิ่มเติมย่อมไม่ชอบด้วยข้อ ๑๖ วรรคท้าย ของประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การซื้อและการจ้างโดยการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๔ ซึ่งจากผลการพิจารณาของคณะกรรมการดำเนินการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ชุดที่ ๒ ทำให้บริษัท B เป็นผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าเสนอราคาตามโครงการเพียงรายเดียว และได้เข้าทำสัญญากับเทศบาลเมืองในเวลาต่อมา



พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยทุจริต และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของ คณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้ เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม และมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบ มาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่นายหวังรวย ออกจาก ราชการ



๓. เรียนแล้วไม่กลับมา

นายจันทร์ ตำแหน่งนายแพทย์ปฏิบัติการ ปฏิบัติหน้าที่โรงพยาบาล ป. ขณะเกิดเหตุนายจันทร์ ปฏิบัติราชการที่โรงพยาบาล ส. เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้รับทุนการศึกษาหลักสูตรแพทย์ประจำบ้าน สาขาวิชาศัลยศาสตร์ทรวงอก คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีกำหนด ๕ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นโควตาของโรงพยาบาล ป. และได้รับอนุมัติให้

ลาไปศึกษาหลักสูตรดังกล่าว โดยนายจันทร์ ได้ไป รายงานตัวเข้าศึกษาเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ และยื่นหนังสือขอลาออกจากการศึกษาตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยไม่ได้กลับไปรายงานตัวเข้า ปฏิบัติหน้าที่ราชการที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดในขณะนั้น แต่นายจันทร์ ได้ไปทำงานที่สถานพยาบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ต่อมากระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งย้าย นายจันทร์ ไปปฏิบัติงานที่กลุ่มงานศัลยกรรม โรงพยาบาล ป. โดยไม่ทราบมาก่อนว่านายจันทร์ ได้ลาออกจาก การศึกษาไปแล้วเนื่องจากไม่ได้รับแจ้งจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและแพทยสภาแต่อย่างใด และมาทราบภายหลังว่านายจันทร์ ลาออกจาก การศึกษาและไม่ได้กลับมารายงานตัวปฏิบัติราชการ กับหน่วยงานต้นสังกัดและไม่ได้ขออนุญาตลาออก ต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบของทางราชการ โดยหลังจากที่นายจันทร์ ลาออกจากการศึกษา ดังกล่าวแล้วได้ไปทำงานที่สถานพยาบาลเอกชน ที่กรุงเทพมหานคร และไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ ราชการอีกเลย

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราว เดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่นายจันทร์ ออกจากราชการ

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

๑. ยื่นอุทธรณ์คำสั่งผิดหน่วยงาน... ไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาอุทธรณ์ !

ประเด็นปัญหา : ข้าราชการพลเรือน (ปลัดอำเภอ) ซึ่งถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ (กรณีจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้บุคคลต่างดาว) ที่ประสงค์จะอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อใคร และภายในกำหนดเวลาใด? และหากไม่อาจยื่นหนังสืออุทธรณ์ด้วยตนเองจึงมอบให้ทนายความดำเนินการส่งเรื่องแทน โดยทนายความมิได้ส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ เช่นนี้...ผลในทางกฎหมายจะเป็นอย่างไร?

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า : ผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอขณะที่ถูกไล่ออกจากราชการ จะต้องใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งตามมาตรา ๑๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้ยื่นอุทธรณ์ต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ที่สำนักงาน ก.พ. หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ในกรณีมายื่นอุทธรณ์ต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานการลงทะเบียนรับหนังสือเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์ ส่วนกรณีส่งทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ของหนังสือเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์ ทั้งนี้ ตามกฎ ก.พ.ค.ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เมื่อผู้ฟ้องคดีรับทราบคำสั่งลงโทษในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๙ จึงต้องใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อ ก.พ.ค. ภายในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีถูกจำคุกอยู่ในเรือนจำ จึงได้มีหนังสือที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ถึงประธาน ก.พ.ค. กรณการปกครอง/อธิบดีกรมการปกครอง (หนังสือผ่านพัสดุตามที่ระเบียบกรมราชทัณฑ์กำหนดไว้) โดยมอบให้ทนายความเป็นผู้ส่งเรื่องอุทธรณ์แทนและทนายความได้ส่งเรื่องอุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนในวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ไปยังกรมการปกครองซึ่งมิใช่เป็นที่ทำการของ ก.พ.ค. ต่อมา กรมการปกครองได้มีหนังสือไปยังเรือนจำถึงผู้ฟ้องคดีแจ้งว่าไม่ใช่หน่วยงานที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ แต่หนังสือถูกตีกลับเนื่องจากปลัดอำเภอได้ออกจากเรือนจำแล้ว

ในกรณีเช่นนี้ ผู้ฟ้องคดีไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบในการกระทำของทนายความที่ดำเนินการตามกรอบที่ได้รับมอบอำนาจได้ แม้ว่าจะเป็นกรณีที่ทนายความอุทธรณ์คำสั่งผิดหน่วยงานและโดยที่ ก.พ.ค. ไม่ได้เป็นส่วนราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยเช่นเดียวกันกับกรมการปกครอง กรมการปกครองจึงไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องส่งหนังสือต่อไปให้ ก.พ.ค. กรณีจึงไม่ถือว่าผู้ฟ้องคดีได้ใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. แล้ว

เมื่อต่อมาผู้ฟ้องคดีได้รับการปล่อยตัวและทราบเรื่องการยื่นอุทธรณ์ผิดดังกล่าว จึงไปยื่นอุทธรณ์คำสั่งด้วยตนเองต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์ที่สำนักงาน ก.พ. ในวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๐ จึงเป็นการใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์เกินกำหนดเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนั้น การที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยไม่รับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา จึงชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๓/๒๕๖๕)

สรุปได้ว่า : ข้าราชการพลเรือนที่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการและไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งไม่ใช่ยื่นอุทธรณ์ต่อหน่วยงานต้นสังกัดเดิมของตนเอง และในกรณีที่มีการยื่นอุทธรณ์ผิดไปยังหน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่รับเรื่องก็ไม่มีหน้าที่ต้องส่งเรื่องต่อไปยัง ก.พ.ค. เนื่องจากมิได้อยู่ในสังกัดเดียวกันกรณีจึงต้องถือว่ายังไม่มีกรณียื่นอุทธรณ์ แม้ต่อมาจะมีการยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อหน่วยงานที่ถูกต้องอีกครั้งแต่หากเป็นการยื่นเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ก็ย่อมถือเป็นการยื่นอุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ที่มา : บทความเผยแพร่ในหนังสือพิมพ์ส่องใต้

๒. แจ้งขยายเวลาพิจารณาอุทธรณ์เลยกำหนด...เวลาไม่ขยาย : ฟ้องคดีได้เมื่อใด?

มูลเหตุ : เกิดขึ้นขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยได้รับคำสั่งลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ จากนายก อบจ. ให้รับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทน กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สำนักตรวจสอบพิเศษภาค) ได้ตรวจสอบโครงการจัดซื้อเครื่องพ่นน้ำยาชนิดฟอยละอองสำหรับติดรถยนต์ ซึ่งพบว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ และมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าทุจริตหรือใช้อำนาจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเป็นเงิน ๑,๑๐๘,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บังคับบัญชาระดับกลาง จึงต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนเป็นเงิน ๕๕,๔๐๐ บาท

ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒ อุทธรณ์ต่อนายก อบจ. ต่อมา นายก อบจ. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ทั้งหมด และได้ส่งความเห็นพร้อมเหตุผลไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาต่อไป ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์มีกำหนด ๓๐ วัน แต่เมื่อครบกำหนดดังกล่าวก็ยังมิได้วินิจฉัยให้แล้วเสร็จกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ จึงได้มีคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ และผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ขอให้พิพากษาเพิกถอนคำสั่งของนายก อบจ. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) ที่ให้ผู้ฟ้องคดีใช้คำสั่งใหม่ทดแทนแก่ อบจ. เป็นเงิน ๕๕,๔๐๐ บาท และเพิกถอนคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่?

โดยมีข้อกฎหมายที่สำคัญ ดังนี้ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า “การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี...” พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว” วรรคสอง บัญญัติว่า “คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย” และมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย” วรรคสอง บัญญัติว่า “ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าวให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว”

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาว่า เมื่อนายก อบจ. ได้รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๒ แล้ว จะต้องพิจารณาอุทธรณ์ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ หากไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ในกรณีนี้

คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งจะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน เหตุจำเป็นไม่สามารถพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาได้ให้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดี (ผู้อุทธรณ์) ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนด ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ฉะนั้น วันที่ครบกำหนดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ภายใน ๖๐ วัน คือ ภายในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ เมื่อครบกำหนดในวันดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์หรือไม่ได้รับแจ้ง การขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัด จึงถือว่าวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ เป็นวันที่ ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และนับเป็นวันแรกที่เริ่มใช้สิทธิฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลปกครอง เพิกถอนคำสั่งพิพาทได้ โดยจะต้องยื่นฟ้องภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันดังกล่าว คือ ฟ้องคดีภายใน วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๒ โดยไม่ต้องรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ว่าราชการจังหวัดอีกต่อไป

ส่วนหลังจากครบกำหนด ๖๐ วัน แล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ แจ้งผู้ฟ้องคดีขอขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีกมีกำหนด ๓๐ วัน นั้น ถือเป็นการแจ้งขยายระยะเวลา การพิจารณาอุทธรณ์เมื่อล่วงพ้นกำหนดเวลาการพิจารณาอุทธรณ์แล้วระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ จึงไม่ขยายออกไปอีกตามที่หนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดี

เมื่อระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ไม่ขยาย จึงต้องถือว่าวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี คือวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งต้องยื่นฟ้องคดีภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดี เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อศาลในวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จึงเป็นการยื่นฟ้อง เมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว ศาลปกครองจึงไม่อาจรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้ (คำสั่งศาลปกครอง สูงสุดที่ คผ.๔๕/๒๕๖๔)

คดีดังกล่าวถือเป็นแนวทางการปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่และผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่ง ทางปกครองเกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการ ในกรณีที่เมื่ออาจพิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จภายใน เวลาที่กฎหมายกำหนดได้ จะต้องแจ้งขอขยายเวลาให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ หากแจ้งภายหลังเวลาดังกล่าวจะถือว่าระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ไม่ขยายออกไป

สำหรับผู้อุทธรณ์ หากไม่ได้รับแจ้งขอขยายเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ภายใน ๖๐ วันนับแต่ วันรับคำอุทธรณ์ สามารถใช้สิทธิยื่นฟ้องคดีต่อศาลได้ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ ๖๑ อันเป็นวันที่รู้หรือควรรู้ ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แม้ว่าต่อมาจะได้รับแจ้งขอขยายเวลาอุทธรณ์ ก็ไม่มีผลเป็นการขยายเวลาการพิจารณา อุทธรณ์แต่อย่างใด

ฉะนั้น ในกรณีที่มิได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือได้รับแจ้ง ขอขยายเวลาการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อล่วงพ้นระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิฟ้องคดี ต่อศาลปกครองได้ โดยไม่ต้องรอผลวินิจฉัยอุทธรณ์อีกต่อไป

ที่มา : กลุ่มเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการและวารสาร สำนักวิจัยและวิชาการ (www.admincourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทธรณ์จากคดีปกครอง)

ผู้รวบรวม

นายเกตุแก้ว แก้วใส	ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นายไวพจน์ แสนใจธรรม	นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นางสาวช่อฟ้า ปรีดี	นิติกรชำนาญการ
นางสาวพรสุดา จันทร์หา	นิติกร

จัดทำโดย

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม





จูลสารข่าววินัยและคุณธรรม

ฉบับที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

จูลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <https://www.discipline-ops.com/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๑. ผัวจ๋า



นางสมหญิง ข้าราชการ ได้หย่าร้างกับสามีแล้ว นางสมหญิงได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนายสมบัติ ลูกจ้างชั่วคราวซึ่งมีภรรยาอยู่แล้วโดยทั้งคู่มีพฤติกรรมหลายอย่างที่ไม่แสดงให้เพื่อนร่วมงานเข้าใจหรือรับรู้ถึงความสัมพันธ์ของบุคคลทั้งสอง เช่น ออกไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน มีการหยอกล้อกันในที่ทำงาน นอกจากนี้ยังมีหลักฐานการสนทนาผ่านทาง “เฟซบุ๊ก” ของบุคคลทั้งสอง โดยใช้คำพูดแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงชู้สาว เช่น ใช้สรรพนามแทนกันและคุยกันว่า “เมียจ๋า” “ผัวจ๋า” หรือ “ที่รัก” ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่าครอบครัวของนายสมบัติเกิดความแตกแยกหรือมีการหย่าร้างกันแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของนางสมหญิง ดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษลดเงินเดือนนางสมหญิงในอัตราร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

๒. เพิ่มความปลอดภัย...

๒. เพิ่มความปลอดภัย

นายดำ นายแดง และนายขาว ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดคุณลักษณะครุภัณฑ์ และราคากลางในการจัดซื้อรถยนต์ของทางราชการ โดยมีนางเขียว เป็นผู้อนุมัติเห็นชอบให้ใช้คุณลักษณะ เฉพาะทางเทคนิคดังกล่าว และได้มีการจัดซื้อรถยนต์ยี่ห้อ ก. ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ ได้กำหนดคุณลักษณะ ทางเทคนิค ไว้ว่า “มีระบบป้องกันล้อหมุนฟรี และระบบควบคุมการทรงตัวรถยนต์” ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าว มีเฉพาะของรถยนต์ยี่ห้อ ก.เท่านั้น ส่วนรถยนต์ยี่ห้ออื่นไม่สามารถเข้าเสนอราคาแข่งขันกับทางราชการได้ เป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร ๐๒๐๓/ว.๕๒ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๐ ซึ่งคณะกรรมการฯ กระทำไปโดยมิได้มีเจตนาหรือจงใจเพื่อช่วยเหลือ ผู้เสนอราคารายหนึ่งรายใดให้ได้สิทธิในการทำสัญญากับทางราชการ แต่เป็นการเข้าใจผิดว่าการกำหนด คุณสมบัติดังกล่าวเป็นการเพิ่มความปลอดภัยและสามารถกระทำได้และน่าจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๐(๓) และ ข้อ ๑๖(๑) แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ไม่เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ส่วนนางเขียว นั้น ไม่ได้ตรวจสอบกลั่นกรอง ให้รอบคอบทั้ง ๆ ที่คุณลักษณะครุภัณฑ์ดังกล่าว ไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ ต่อมาได้มีการร้องเรียนเรื่องการจัดซื้อรถยนต์ในครั้งนี้



พฤติการณ์ของ นายดำ นายแดง และนายขาว ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘๒(๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ส่วนพฤติการณ์ของนางเขียวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้ เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๓) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์แก่ข้าราชการทั้ง ๔ รายดังกล่าว

๓. เอ็นดูเด็ก

นายนพพร ข้าราชการ อายุ ๒๕ ปี ได้รู้จักกับเด็กหญิงจิม อายุ ๑๔ ปี นักเรียนโรงเรียนมัธยม ซึ่งสวยงามน่าตาเหมือนกับสาวญี่ปุ่นและน่ารักน่าเอ็นดู ตอนเย็นวันหนึ่งนายนพพรได้ขับรถยนต์ไปรับเด็กหญิงจิม ที่หน้าโรงเรียนแล้วพาไปเที่ยวที่วัด เมื่อไปถึงบริเวณลานจอดรถภายในวัด นายนพพร ได้ชวนลามเด็กหญิงจิม โดยหอมแก้ม ๒ ครั้ง ใช้มือล้วงเข้าไปบริเวณใต้เสื้อแล้วจับนม และล้วงเข้าไปใต้กางเกงวอร์มแล้วลูบคลำ บริเวณอวัยวะเพศ ทำให้เด็กหญิงจิมตกใจและขอกลับ นายนพพรจึงพากลับไปส่งที่โรงเรียน หลังจากนั้น นายนพพร ได้โทรศัพท์ไปหาเด็กหญิงจิมแล้วพูดชมเชยว่าห้ามนำเรื่องที่เกิดขึ้นไปบอกผู้ปกครอง

และตนได้...

และตนได้บันทึกภาพเคลื่อนไหวในขณะที่ลวนลามเด็กหญิงจ้มไว้ หากบอกผู้ปกครองจะนำภาพเคลื่อนไหวดังกล่าวไปเผยแพร่ให้ได้รับความอับอาย ต่อมานายนพพร ได้โทรศัพท์ไปข่มขู่ อีกครั้งหนึ่งทำให้เด็กหญิงจ้มทนไม่ไหวจึงนำเรื่องที่เกิดขึ้น ไปบอกกับอาจารย์และได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายนพพร ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลจังหวัด นายนพพร ได้ให้การรับสารภาพ และศาลได้พิพากษาลงโทษจำคุกนายนพพร ๒ ปี ๙ เดือน โดยไม่รอลงโทษ และคดีถึงที่สุดในชั้นอุทธรณ์

พฤติการณ์ของนายนพพร ดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงและฐานกระทำความผิดอาญา จนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๕ (๔) และมาตรา ๘๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษปลดออกจากราชการ

๔. สดเป็นล้าน

นายสีเงิน ข้าราชการ มีหน้าที่ลงนามในเช็คของทางราชการ ร่วมกับนายหนึ่งและนายสอง นายสีเงิน ได้ทำการทุจริตยักยอกเงินของทางราชการ โดยเขียนสั่งจ่ายเงินโดยไม่ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” และเขียนจำนวนเงินในเช็คโดยเว้นช่องว่างด้านหน้าไว้ เพื่อจะได้เขียนข้อความและจำนวนเงินเพิ่มขึ้นในภายหลัง และเมื่อนายหนึ่งและนายสอง ลงนามในเช็คแล้ว นายสีเงิน ได้ทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มจำนวนเงินและตัวเลขในเช็ค ทำให้จำนวนเงินเพิ่มมากขึ้น จากนั้นนายสีเงินได้มอบให้บุคคลอื่นหรือผู้ใดบังคับบัญชานำเช็คไปขึ้นเงินสดที่ธนาคารและนำเงินที่เบิกถอนมาให้กับตนเองและได้นำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยนายสีเงิน กระทำเช่นนี้ต่อเนื่องกันเป็นเวลา ๓ ปี รวมเป็นเงินที่ทุจริตยักยอกไปมากกว่าสิบล้านบาท การที่ไม่ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” นั้น ถือว่าเป็นการเขียนเช็ค “สั่งจ่ายเงินสด” เพราะสามารถนำเช็คไปขึ้นเงินโดยผู้ใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดวิธีการเขียนเช็คสั่งจ่าย ไว้ว่า “ข้อ ๔๘ การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้ปฏิบัติ ดังนี้ (๑) การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน ในกรณีซื้อทรัพย์สิน จ้างทำของหรือเช่าทรัพย์สิน ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน โดยขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออกและขีดคร่อมด้วย (๒) การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน นอกจากกรณีตาม (๑) ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของเจ้าหนี้หรือผู้มีสิทธิรับเงิน โดยขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” และจะขีดคร่อมหรือไม่ก็ได้ (๓) ในกรณีสั่งจ่ายเงินเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหนี้ที่การเงินของส่วนราชการและขีดฆ่า คำว่า “หรือผู้ถือ” ออก ห้ามออกเช็คสั่งจ่ายเงินสด”



วรรณทัย...

วรรคท้าย “ห้ามลงลายมือชื่อส่งจ่ายเช็คในเช็คไว้ล่วงหน้าโดยยังมิได้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อผู้รับเงิน วันที่ออกเช็ค และจำนวนเงินที่ส่งจ่าย” นอกจากนี้ยังกำหนดวิธีการเขียนและพิมพ์จำนวนเงินในเช็คไว้ว่า “ข้อ ๔๙ การเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็คที่เป็นตัวเลขและตัวอักษร ให้เขียนหรือพิมพ์ให้ชัดเจน และขีดคำว่า “บาท” หรือขีดเส้นหน้าจำนวนเงินทั้ง ตัวเลขและตัวอักษร โดยไม่มีช่องว่างที่จะเขียนหรือพิมพ์ จำนวนเงินเพิ่มเติมได้ และให้ขีดเส้นตรงหลังชื่อสกุล ชื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจนขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” โดยมีให้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อบุคคลอื่นเพิ่มเติมได้”

พฤติการณ์ของนายสีเงิน ดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

พฤติการณ์ของนายหนึ่ง และนายสอง ดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบาย ของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒ (๒) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนคนละจำนวน ร้อยละ ๔ เป็นเวลา ๓ เดือน

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ

๑. เหตุเดือดร้อนของผู้ฟ้องคดี

มูลเหตุของข้อพิพาทในคดีนี้เกิดจาก...เมื่อครั้งที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ แห่งหนึ่ง ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สังกัดหน่วยงานระดับกรม ได้ถูกร้องเรียนจากข้าราชการในศูนย์ว่า ถูกนำเอาชื่อของตนไปแอบอ้างเพื่อขออนุมัติเบิกเงินโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ อธิบดีฯ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมทั้งมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงาน ในส่วนกลาง(กรุงเทพมหานคร) หลังจากนั้น ๑ ปี ผู้ฟ้องคดีก็ได้ยื่นเรื่องขอย้ายกลับไปปฏิบัติงานในตำแหน่งเดิม หรือที่ศูนย์ใกล้เคียง แต่ไม่ได้รับการพิจารณา ต่อมา อธิบดีฯ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทาง วินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๗ คน โดยในระหว่างการสอบสวน ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอย้าย

กลับอีกครั้ง ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการย้ายฯ เห็นว่า ยังคงอยู่ระหว่างการดำเนินการทางวินัย หากให้กลับไปอาจกระทบต่อการสอบสวนและ การปฏิบัติงานในภาพรวมของหน่วยงานได้ จึงให้ ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติราชการที่ส่วนกลางตามเดิมผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงว่าตนปฏิบัติหน้าที่ อยู่ส่วนกลางถึง ๓ ปีแล้วการสอบสวนก็ยังไม่เสร็จสิ้น เสียที และน่าจะมีการประวิงเวลา เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดี



ไม่ได้รับ...

ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันควร และไม่มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่ราชการ จึงขอให้ย้ายตนกลับไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิมและเร่งรัดการสอบสวนทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ซึ่งปลัดกระทรวงพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายและไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการประวิงเวลา ส่วนการที่ยังไม่ให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิมนั้นเหมาะสมแล้ว จึงยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงนำคดีมาฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาให้กรมและอธิบดีฯ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และที่ ๒ ตามลำดับ) ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิม รวมทั้งขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของปลัดกระทรวง (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ที่ยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีด้วย

ความเป็นธรรม... จากคำพิพากษาศาลปกครอง

ข้อกฎหมายที่สำคัญ

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ให้ประธานกรรมการจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการรับเรื่องตามข้อ ๒๑ (๒) และ (๓)...ข้อ ๕๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่าให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ ๒๗ และวรรคสอง กำหนดว่าในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายเวลาสอบสวนตามความจำเป็น และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ในกรณีที่ได้มีการขยายเวลาจนทำให้การสอบสวนดำเนินการเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ ๒๗ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง ที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ทราบ เพื่อติดตามเร่งรัดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วต่อไป

คดีดังกล่าว ... ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาในประเด็นที่อธิบดีฯ ไม่ออกคำสั่งย้ายให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิมว่าคำร้องของผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาย้ายข้าราชการฯ มาแล้ว ซึ่งในการกระทำผิดของผู้ฟ้องคดีอยู่ในพื้นที่ที่มีคำร้องขอย้ายกลับไป ซึ่งอาจมีผลต่อการดำเนินการทางวินัยได้ เพราะผู้ฟ้องคดีมีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในศูนย์ดังกล่าว อันเป็นเหตุผลที่มีน้ำหนักรับฟังได้ ฉะนั้น การที่อธิบดีฯ ใช้อำนาจบริหารตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ไม่ออกคำสั่งย้ายให้ผู้ฟ้องคดีกลับไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิม จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมแก่กรณีและเป็นไปตามประกาศของหน่วยงาน เรื่อง หลักเกณฑ์การย้ายและการให้ข้าราชการปฏิบัติราชการแล้ว การที่ปลัดกระทรวงยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีกรณีดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับประเด็น...

สำหรับประเด็นสำคัญต่อมาที่ศาลพิจารณา คือ การที่ปลัดกระทรวงยกคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีในส่วนที่ร้องทุกข์ว่าการสอบสวนทางวินัยมีการประวิงเวลาให้ล่าช้านั้น ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ? ซึ่งต้องพิจารณาก่อนว่า ในการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้ฟ้องคดี อธิบดีฯ ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรหรือไม่ ?

ประเด็นนี้ศาลท่านได้วินิจฉัยว่า คณะกรรมการสอบสวนฯ มีหน้าที่ต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสอบสวนได้มีการประชุมครั้งแรกตามข้อ ๒๗ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ หากไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าวอาจขอขยายเวลาได้ตามความจำเป็น ครั้งละไม่เกิน ๖๐ วัน ในกรณีที่ได้มีการขยายเวลาจนทำให้การสอบสวนดำเนินการเกิน ๑๘๐ วัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (อธิบดีฯ) จะต้องรายงาน อ.ก.พ. กระทรวงเพื่อพิจารณาเร่งรัดการสอบสวนตามข้อ ๕๔ ของกฎ ก.พ. ดังกล่าว จึงเห็นได้ว่า คณะกรรมการสอบสวนฯ จะต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่มีการประชุมครั้งแรก หากล่วงพ้นระยะเวลาดังกล่าว อธิบดีฯ จะต้องรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อให้เร่งรัดการสอบสวนทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากครบกำหนด ๑๒๐ วัน แล้ว ประธานกรรมการสอบสวนได้มีหนังสือถึงอธิบดีฯ เพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน จำนวน ๓ ครั้ง ครั้งละ ๖๐ วัน และอธิบดีฯ ได้มีหนังสือถึงประธาน อ.ก.พ. กระทรวง รายงานกรณีคณะกรรมการสอบสวนยังดำเนินการสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๔ วรรคสอง ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดย อ.ก.พ. กระทรวง ยังมิได้สั่งเร่งรัด ซึ่งเมื่อครบกำหนดเวลาที่ขอขยายดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนก็ยังดำเนินการสอบสวนไม่แล้วเสร็จ และไม่ปรากฏว่าได้มีการขอขยายระยะแต่อย่างใดและนับจนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องเป็นคดีนี้ต่อศาล ผู้ฟ้องคดียังคงไม่ได้รับการแจ้งผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งหากนับระยะเวลาตั้งแต่การประชุมครั้งแรกจนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีต่อศาล เป็นเวลาถึง ๓๖๔ วัน กรณีจึงเป็นการดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงที่ล่าช้าเกินสมควร โดยคณะกรรมการสอบสวนไม่อาจอ้างเหตุว่ามีความจำเป็นในเรื่องพยานหลักฐานและพบการกระทำความผิดเพิ่มเติม กับทั้งต้องรอผลการตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อได้ เนื่องจากกฎหมายได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จเอาไว้แล้ว

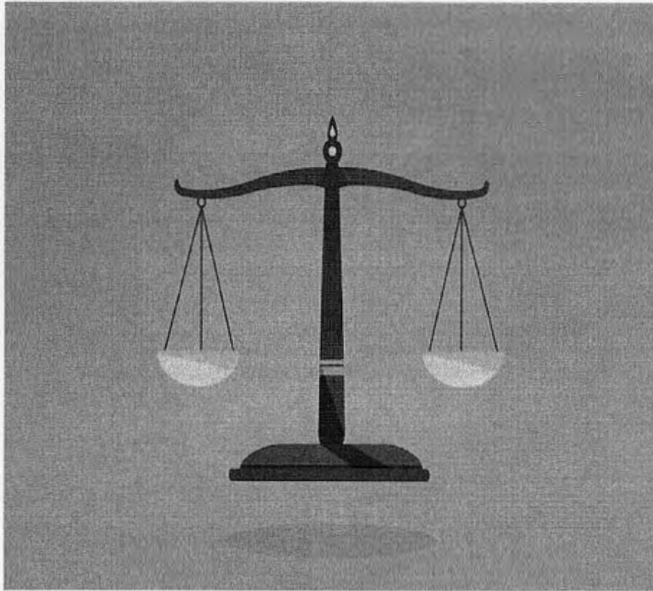
ดังนั้น การที่ปลัดกระทรวงมีคำวินิจฉัยว่า การดำเนินการทางวินัยเป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบและกฎหมายแล้ว โดยไม่ปรากฏว่ามีพฤติการณ์ที่ไม่เป็นธรรมหรือเข้าข่ายประวิงเวลาแต่อย่างใด และมีคำสั่งยกคำร้องทุกข์ในส่วนนี้ของผู้ฟ้องคดี โดยมีคำสั่งการให้อธิบดีฯ เร่งรัดการสอบสวนทางวินัยตามคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี นั้น จึงเป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่าในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองชั้นต้น คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้น และได้มีคำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการแล้ว การเพิกถอนคำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงบางส่วนดังกล่าว จึงมิได้มีผลเป็นการเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีอีกต่อไป ศาลจึงไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งบังคับแต่อย่างใด (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๑๒๐/๒๕๖๕)

หลักกฎหมาย...

หลักกฎหมายปกครองและบรรทัดฐานการปฏิบัติราชการ

สรุปได้ว่า ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และหากให้ข้าราชการผู้นั้นอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ



ในตำแหน่งเดิมต่อไป จะส่งผลให้เกิดความเสียหายในภาพรวมแก่หน่วยงานต้นสังกัด และอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาดำเนินการทางวินัย เช่น ข้าราชการ (ผู้ถูกกล่าวหา) มีสถานะเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องในกรณีที่มีการสอบสวนนั้นผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปซึ่งมีอำนาจในทางบริหารตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน จะพิจารณาตามความเหมาะสมและจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการและการสืบสวนข้อเท็จจริงในการออกคำสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นไปปฏิบัติ

ราชการที่ส่วนงานอื่นภายในหน่วยงานเดียวกัน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนได้

สำหรับขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว จะต้องเป็นไปตามกรอบที่กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกำหนดไว้ ซึ่งระยะเวลาในการสอบสวนนั้น คณะกรรมการสอบสวนฯ มีหน้าที่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่มีการประชุมครั้งแรก หากยังไม่แล้วเสร็จ อาจขอขยายเวลาสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกิน ๖๐ วัน ในกรณีที่ได้มีการขยายเวลาจนทำให้การสอบสวนดำเนินการไปเกิน ๑๘๐ วัน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ จะต้องรายงาน อ.ก.พ. กระทรวง เพื่อให้สั่งเร่งรัดการสอบสวนทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ฉะนั้น การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดีในคดีนี้ ที่ใช้เวลาถึง ๓๖๔ วัน ก็ยังไม่เสร็จสิ้นจึงถือเป็นการดำเนินการสอบสวนที่ล่าช้าเกินสมควร !!

ผู้มีอำนาจหน้าที่จึงต้องพึงตระหนักและดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กฎหมายดังกล่าวกำหนดไว้ ทั้งนี้ เพื่อความถูกต้องและเป็นธรรมในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา

ที่มา : บทความเผยแพร่ใน ACT NEWS

๒. “ขาดราชการ” ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง...ลงโทษได้โดยไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวน

เป็นที่ทราบกันดีในวงราชการว่า... ข้าราชการต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้และการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีโทษร้ายแรงถึงขนาดปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเลยทีเดียว แต่ในปัจจุบัน ก็ยังพบว่ามีข้อพิพาทจำนวนไม่น้อยที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลปกครอง ด้วยเหตุข้าราชการถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง เพราะละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องน่าเสียดาย... ที่ต้องทิ้งอนาคตทางราชการไปเพราะเหตุดังกล่าว

วารสารตำรวจฉบับนี้... ผู้เขียนได้นำตัวอย่างคดีเกี่ยวกับการละทิ้งหน้าที่ราชการของข้าราชการตำรวจมานำเสนอเพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้ตระหนักถึงโทษและเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการทางวินัย

คดีนี้... เป็นเรื่องราวของดาบตำรวจนายหนึ่ง (ดาบตำรวจ ส.) ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติหน้าที่รักษาการณ์ประจำจุดบ้านพักบุคคลสำคัญ ช่วงเวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ต่อมา ดาบตำรวจ ส. ถูกกล่าวหาว่าไม่ไปปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตั้งแต่วันที่ ๖ ถึงวันที่ ๒๒ มิถุนายน รวมเป็นเวลา ๑๗ วัน เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงจากรายงานประจำวันธุรการว่าเมื่อหัวหน้าชุดตรวจไปตรวจ ณ จุดตรวจบ้านพักบุคคลสำคัญ ไม่พบดาบตำรวจ ส. อยู่ปฏิบัติหน้าที่ประจำ ณ จุดตรวจดังกล่าว ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการฯ ได้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริงจากรายงานประจำวันธุรการของหัวหน้าชุดตรวจซึ่งได้ไปตรวจและไม่พบดาบตำรวจ ส. มาปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย และเจ้าหน้าที่ตำรวจนายอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ประจำจุดตรวจเดียวกับดาบตำรวจ ส. ซึ่งต่างยืนยันว่าไม่พบดาบตำรวจ ส. มาปฏิบัติหน้าที่ประกอบกับดาบตำรวจ ส. ไม่มีพยานหลักฐานมายืนยันว่าตนเองได้ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดตรวจบ้านพักบุคคลสำคัญตามที่ได้รับมอบหมายในวันดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาพยานเอกสารและพยานบุคคลแล้วเห็นว่าดาบตำรวจ ส. กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๗๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และไม่สามารถติดต่อหรือติดตามตัวได้ สมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และได้รายงานผลต่อผู้บังคับการตำรวจนครบาล ซึ่งพิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยจึงมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ดาบตำรวจ ส. ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ ก.ตร. แต่ ก.ตร. ไม่ได้พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ดาบตำรวจ ส. เห็นว่าคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยก่อน และตนมิได้ขาดราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน วันที่ไม่มาปฏิบัติราชการเนื่องจากเจ็บป่วย และได้รายงานผู้บังคับบัญชาให้ทราบแล้ว อีกทั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่มีอำนาจวินิจฉัยหรือให้ความเห็นใด ๆ



ตามกฎหมาย...

ตามกฎหมาย เพราะมีหน้าที่สืบสวนข้อเท็จจริงเสนอต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ต่อไปเท่านั้น และหากแม้ว่าตนจะได้กระทำผิดตามที่ถูกล่อกล่าวหาจริง โทษก็ไม่ควรถึงกับไล่ออกจากราชการ

ดาบตำรวจ ส. จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษดังกล่าว

ข้ออ้างและเหตุผลของผู้ฟ้องคดีจะรับฟังได้หรือไม่ และผลของคดีจะเป็นอย่างไร ?

มีประเด็นที่ศาลวินิจฉัยตามลำดับ ดังนี้

ประเด็นแรก ผู้ฟ้องคดีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควรจริงหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงโดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานและรับฟังพยานบุคคลโดยรอบคอบและเหมาะสมแล้ว โดยได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากรายงานประจำวันธุรการซึ่งหัวหน้าชุดตรวจไม่พบผู้ฟ้องคดีอยู่ปฏิบัติหน้าที่ประจำ ณ จุดตรวจดังกล่าวในวันที่ได้รับมอบหมาย และได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากหัวหน้าชุดตรวจซึ่งมีบันทึกข้อความรายงานต่อผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลเกี่ยวกับการเดินทางไปตรวจสอบกำลังและความพร้อมของเจ้าหน้าที่ที่รักษาการณ์ที่บ้านพักบุคคลสำคัญดังกล่าว พบว่าผู้ฟ้องคดีไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และได้สอบปากคำพยานบุคคลที่เป็นข้าราชการตำรวจหลายนายซึ่งได้รับมอบหมายให้ประจำจุดตรวจเช่นกันว่า เมื่อปฏิบัติหน้าที่เสร็จแล้วได้อยู่รอผู้ฟ้องคดีแต่ไม่พบผู้ฟ้องคดีมาปฏิบัติหน้าที่โดยพยานบุคคลทุกรายต่างยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ไปปฏิบัติหน้าที่รักษาการณ์ประจำจุดตรวจบ้านพักบุคคลสำคัญตามที่ได้รับมอบหมาย ส่วนผู้ฟ้องคดีเองก็ไม่มีพยานหลักฐานยืนยันได้ว่าตนได้ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำจุดตรวจจริง

ข้อเท็จจริงจึงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ไปปฏิบัติหน้าที่รักษาการณ์ประจำจุดตรวจบ้านพักบุคคลสำคัญตามที่ได้รับมอบหมายตั้งแต่วันที่ ๖ ถึงวันที่ ๒๒ มิถุนายน จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน

ในส่วนเหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า... ขาดราชการเพราะตนเจ็บป่วย และได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชารับทราบแล้วนั้น ศาลเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีพยานหลักฐานว่าได้แจ้งด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาคนใดรับทราบ และไม่มีพยานบุคคลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชามายืนยันว่าผู้ฟ้องคดีได้แจ้งถึงสาเหตุของการขาดราชการดังกล่าว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการตำรวจมาหลายปี ย่อมรู้ระเบียบเกี่ยวกับการลาเป็นอย่างดีหากผู้ฟ้องคดีป่วยจริงก็ต้องยื่นใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ในกรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการก็ได้ และควรดำเนินการขอใบรับรองจากแพทย์ผู้ทำการรักษามาแสดงต่อผู้บังคับบัญชาว่าตนป่วยจริง

พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร อันถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ที่มีอำนาจมีคำสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่ไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๘๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสืบสวนหรือสอบสวนก็ได้ ซึ่งข้อ ๓ ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัย โดยไม่ต้องสอบสวนหรือตรวจสอบสวนก็ได้

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยผู้กำกับกับการสถานีตำรวจนครบาลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนและมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อทำการสืบสวนแล้วเห็นว่า การละทิ้งหน้าที่ราชการของผู้ฟ้องคดีไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าสาเหตุที่ขาดราชการเนื่องมาจากเจ็บป่วย ถ้าหากเจ็บป่วยจริงผู้ฟ้องคดีซึ่งรับราชการตำรวจมาหลายปี ย่อมรู้ระเบียบเกี่ยวกับการลา และต้องยื่นใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบ กรณีจึงถือว่าเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามข้อ ๓ (๒) ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการทางวินัย (ตามมาตรา ๙๐ หรือมาตรา ๙๑) โดยไม่ต้องสอบสวนหรือตรวจสอบสวนก็ได้

ดังนั้น ผู้บังคับการตำรวจนครบาลจึงมีอำนาจลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีได้โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

ประเด็นสุดท้าย การที่ผู้บังคับการตำรวจนครบาลมีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการใช้อำนาจที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดกรณีข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก เมื่อข้อเท็จจริงจากคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ไปปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายติดต่อกันเป็นเวลานาน ๑๗ วัน และผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ติดตามผู้ฟ้องคดีให้มารายงานชี้แจงกรณีที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งได้มีการติดตามผู้ฟ้องคดีมาหลายวันทั้งที่พักและทางโทรศัพท์แต่ก็ไม่สามารถติดตามได้ อันแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีความเอาใจใส่ต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาในการดูแลบ้านพักบุคคลสำคัญอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

การที่ผู้บังคับการตำรวจนครบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ในฐานะผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ (๔) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ใช้อำนาจตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ



หลังจากที่...

หลังจากที่ได้ผ่านการพิจารณาและให้ความเห็นโดยคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาลงโทษของกองบังคับการตำรวจนครบาลตามมาตรา ๙๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแล้ว จึงเป็นการออกคำสั่งภายในขอบเขตอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีและเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังที่ศาลได้วินิจฉัยมาแล้วข้างต้น คำสั่งลงโทษใส่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว พิพากษายกฟ้อง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๔๓/๒๕๖๒)

คดีดังกล่าว... นับว่าเป็นอุทาหรณ์แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่ราชการที่ตนได้รับมอบหมาย โดยจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ กรณีหากมีเหตุผลความจำเป็นหรือเจ็บป่วยไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ได้ จะต้องรายงานผู้บังคับบัญชาให้รับทราบและต้องจัดส่งใบลา รวมถึงใบรับรองแพทย์ตามระเบียบของทางราชการ ทั้งนี้ การขาดราชการติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วันนั้น หากผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการอันถือเป็นความผิดชัดแจ้ง ซึ่งสามารถที่จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนอีกก็ได้ นอกจากนี้กรณีที่คณะกรรมการสืบสวนได้ส่งบันทึกโดยมีสาระสำคัญตามแบบ สส.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่อยู่ทำงานและตามภูมิลำเนาในข้อมูลทะเบียนราษฎรเมื่อล่วงพ้น ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบเรื่องที่ถูกลงโทษแล้วและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าการพิจารณาความผิดวินัยอย่างร้ายแรงของข้าราชการกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน นั้น มีองค์ประกอบในการพิจารณาอยู่ ๓ ประการด้วยกันคือ

(๑) มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

(๒) เป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกัน โดยไม่มาหรือไม่ได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน (นับรวมวันหยุดราชการ)

(๓) เป็นการกระทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงในแต่ละกรณีประกอบกับพฤติการณ์ของการละทิ้งหน้าที่ราชการว่ามีสาเหตุอย่างไร มีเหตุผลความจำเป็นถึงขนาดที่จะต้องกระทำ ความผิดหรือไม่ หรือมีเจตนาฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการหรือไม่

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาลงโทษข้าราชการที่กระทำผิด อาจมีใช้มาตรการเดียวที่จะป้องกันไม่ให้ข้าราชการกระทำความผิดทางวินัยซึ่งความไม่เข้าใจในกฎหมายและระเบียบอย่างแท้จริงหรือไม่ตระหนักรู้ถึงความรุนแรงของโทษที่จะได้รับก็อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการกระทำความผิดได้การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวจึงนับว่าเป็นประโยชน์ในการป้องกันการกระทำความผิดได้ส่วนหนึ่งด้วย

ที่มา : วารสารตำรวจโดย สมฤดี ธัญญสิริ รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง